

20K, 20MA

~ Christmas Syle ~
~with merlinadvent's words ~

Çift: Merlin/Arthur

Konu: 20 kelime, 20 ayrı senaryo.

Feast ¹

Arthur dönen, döndükçe eteklerini savuran hanımları izliyorken midesi bulanıyor, dönerek yavaşça masaya ilerlerken aptal hizmetkarının nerede olduğunu düşünür..

Merlin bugün diğer tüm hizmetkarlar gibi arada sırada salona giriyor, onun dışında diğer hizmetkarlar gibi onlarla beraber kendi partilerinde eğleniyorken anlaşılır ki onun nöbet sırası daha gelmemiş, *ya da geçmiş*, ortada sadece ikinci sınıf uşaklar varken prens oturuyor, konuşur

“Hizmetkarımı getirin-“

“Derhal efendim-“ uşak dönerek uzaklaşırken Arthur onu mutluluğundan sökmenin dayanılmaz hafifliğiyle sıtır..

Merlin pek de üzgün görünmüyor, içeri girerken efendisinin nerede olduğuna bakınır, Arthur onun şapşallığını izlerken mavi gözlü adam onu bulmuş, gülümseyerek oraya

¹ To mark the auspicious start to our advent we have: A Feast! Whether Arthur and Morgana are trying to get out of it, Merlin being forced to attend (and wear the hat), or the fun you can have afterwards, we're all focused on today's festivities.

ilerler, yoldan geerirken hizmetkarlar masasından Şarap alır, yürüyüp onun boŐ kupasına gelirken kupaya eğilerek sorar

“EĞleniyor musunuz efendim?”

Arthur kadehinin doldurulmasını izliyorken cevap vermez, *eh* gibi bir ses çıkartarak kalabalığa dönerken Merlin cevaplar

“Biz çok eğleniyoruz.. İlk defa Camelot’un yılbaşı festivallerini görüyorum, ne kadar güzelmiŐ aslında-“

“Değil mi, zevkten *lnyor..*”

Merlin bunu duyunca kaşlarını çatar, ama kadehi doldurup çekilirken sorar

“Başka bir arzunuz?”

Arthur bu gece hevesli adamın eğlencesini parçalayacak kadar yürek sahibi hissetmiyor, gitmesine izin verirken Merlin ona bir bakış atar, sonra dönüp kapıya giderken Gwen onu aramaya dönmüŐtür, ikisi dışarı çıkarken Arthur onları izler..

Arthur oldukça sıkıcı bir baronla konuşuyorken gözlerini devirmemek için zor duruyor, o sırada bir süredir Merlin ve Gwen’in çevrelerinde dolandıklarını fark ederken Gwen onunla göz göze gelince atılarak gülümser ve yürürken sorar

“Efendim, Şarap?”

Arthur alması *gerektiğini* bir Şekilde anlarken kadehe uzanır, o sırada başka bir tepsi taşıyan bir hizmetkar, cici *Merlin* genç kadını iter ve bütün kadehler prensin üzerine boca olurken baron irkilerek kaar, Arthur elleri havada, her yanından Şarap akıyorken Gwen eli ağzında, ona bakar..

“Sen ne yaptığını sanıyorsun-“ Gwen korkuyla gerilerken başını iki yana sallayarak fısıldar

“Kaza oldu efendim-“

“Daha bir tepsiyi tutamıyorsan burada ne iÇin var!”

Baron başını sallıyor, aynı Şekilde onaylamıyorken konuşur

“Bu dönemde eli iş tutan hizmetkar bulmak zor-“ Arthur ise ‘*sen!*’ diye kkryorken

Merlin dönerek oraya yürür, Arthur onu göğsünden yakalayarak çekerken tıslar

“Ayakların mı kopuk kle?”

Merlin başını iki yana sallar, Arthur konuşur

“O zaman neden yryemiyorsun-*cevap verme bana! Dışarı! İkiniz de!*”

Gwen başını eğerek, elbette efendim derken dönerek yürür, Arthur Merlin'i de iterken konuşur

“Seni ayrıca cezalandıracağım! Dışarı!”

Merlin başını sallarak, dönerek fırlarken Arthur ellerini silkeliyor, üzerine bakar, sonra üzüntüyle Baron'a başını kaldırırken yaşlı adam ondan önce davranır

“Saat de geç oldu efendim.. Artık çekilseniz? Bu *sakarlardan* kendinizi korumak daha iyi olur..”

Arthur iç çeker, ona dönerken cevaplar

“Sohbet etmeyi çok isterdim-“

“Ben de öyle, ancak Camelot'un prensi'ni böyle tutmak yakışsız olur-“

“Maalesef.. İyi geceler..”

Baron başını eğerek selam verir, Arthur kalabalığın arasından geçerek ilerler ve kendine özel koridora girerken kapılar ardından kapanır, Merlin çoktan oradayken sırtıyordu, Arthur onu ittirirken gülümsüyor, cevaplar

“Arada sırada kafan çalışıyor-“ Merlin onunla birlikte merdivenleri çıkarken konuşur

“Arada bir? Seni *gayet* kurtardık-“ Arthur gülerken bu seferlik reddetmezken sorar

“Gwen nerede?”

“Morgana'ya gitti,-“

“Ciddi değildim-“

“Biliyor.. Dert değil-“ Arthur sabah ona bir yemek sepeti yollamasını mırıldanırken koridora girer, Merlin aslında iyi niyetli olan efendisini takip ederken gülümser..

Arthur odasına girerken memnuniyetle iç çeker, Merlin kapıyı kapatırken konuşur

“Çabucak şu kıyafetleri çıkartalım, oda şarap kokacak-“ Arthur da onaylayarak ona dönerken Merlin yürüyüp onun pelerini çözer, sonra omzuna tutunan kayışları açmaya başlarken Arthur onu izliyor, sorar

“Hizmetkarlar eğleniyorlar mıydı?”

Merlin gülümser, başını sallarken Arthur konuşur

“İstiyorsan gidebilirsin.. Kendim hallederim..”

Merlin hayretle bir an ona bakar, Arthur cevaplar

“Kendi kendine soyunamayacak kadar beceriksiz bir prens olamam herhalde?”

Merlin hafifçe gülerken ellerini çeker, *'peki'* derken geriliyor, konuşur

“Sabah erken mi geleyim-“

“Sabahlara kadar dans ettikten sonra mı? Hayır.. Ben de uyuyacağım..”

Merlin başını sallar, sonra dönüp çıkarken Arthur kapanan kapıyla iç çeker, sonra yürüyüp omuz kayışlarını açarken boynunu çevirerek rahatlatır..

Arthur yatağa oturmuş, botlarını açıyorken kapısı vurulur, sarışın adam girmesini söylerken bir genç kız içeri girer, elinde tepsi ile yürürken cevaplar

“Efendim, bunları hizmetkarınız yolladı..”

Arthur kaşlarını çatarak başını kaldırır, masaya konulan tepsiye bakarken sorar

“Nereden çık-“

“Bütün akşam davetlilerle konuşmaktan bir şey yemediğinizi söylemişsiniz, o da hazırlamamızı emretti.. Daha ister misiniz?”

Arthur başını iki yana sallar, genç kız gülümser ve dönerek çıkarken Arthur ellerinde bir bot, tepsiye bakar..

Arthur diğer botunu da çıkartmış, her akşam Merlin’in koyduğu yere eğilerek yan yana koyuyorken aynı hızda durmadıklarını fark edince uzanıp dürter ve solu diğerinin yanına itekler, o sırada tekrar kapı vurulurken Arthur oraya döner, bu sefer gencecik bir delikanlı girerken sorar

“Kıyafetlerinizi alacakmışım efendim-“ Arthur çenesiyle yerdeki yığını gösterirken çocuk oraya gidip şarap kokan yığını alır, Arthur sorar

“Seni kim yolladı?”

Çocuk ayağa kalkmış, ona dönerken cevaplar

“Hizmetkarınız..”

“Ne yapıyor o hizmetkarım?”

Çocuk bilmediğini belli ederken konuşur

“Uşakların partisinde efendim..”

“Sana ne zaman emir verdi?”

“Biraz önce..”

Arthur başını sallar, çocuğa gitmesini söylerken velet dönüp uzaklaşır, Arthur elleri belinde, dişlerini birbirine vurarak masaya ilerler..

Arthur acıktığını yemeye başlayınca anlamışken sabah Merlin'e de bir şeyler yollamayı düşünür, ama genç adamın bunu bir şeyler kazanmak için yapmadığını hissederken tatlısından bir kaşık alıyordur ki kapı yine vurulur..

Parlak mavi gözler odaya bakarak bir eksiği olup olmadığını incelerken bir şey bulamaz, kaşığı ağzından çıkartırken girilmesini söyler, bu sefer biraz daha olgun bir hizmetçi içeri girerken ona selam verir, sorar

“Bir arzunuz var mı efendim?”

Arthur ona bakarken onun gönderilme amacını anlamaya çalışıyordu, sorar

“Seni niye yolladı?”

“Masaj için..”

Arthur hafifçe gülerken diğer tarafa döner, sonra tatlı kasesini masaya koyar ve ayağa kalkarken ona yürüyor, konuşur

“Sağol Margaret, doğru değil mi? Masajcı hizmetçi? Evet sağol, gerek yok, iyiyim-“ Arthur onu nazikçe kapı dışarı eder, sonra dönerek odaya bakarken kendi kendine gülerek masaya ilerler, bir kaşık daha alır..

Arthur yatağında, tavana bakarak aşağıdaki şarkıları dinliyorken parmakları sarı saçlarının uçlarıyla oynuyordur, o sırada kapının yavaşça açıldığını duyar..

Sarışın prens o tarafa başını çevirirken odasına girecek kişinin ölümü göze aldığını biliyordur, fakat içindeki ses *bu* girenin can peşinde olmadığını söylüyorken nereye girdiğini bilen adamın davranışları onun kim olduğunu belli eder..

Arthur onu izliyorken Merlin kapıyı kapatmış, parmak uçlarında yürüyerek masaya gelir, tepsinin bitip bitmediğini görürken memnun olmuş, ateşe giderek yere çöker ve sessizce iki odun alıp ateşe bırakır..

Aşağıda kutlamalar devam ediyorken yeni bir yıl yaklaşıyordu, Arthur *bu hizmetkarın* neden onu biriyle kutlamadığını merak ediyor, onu izlemeye devam ederken Merlin odunları yerleştirmiş, sabaha kadar iyi bir ateş olacağından emin olmuşken yürüyerek prensin penceresine uzanır..

Genç hizmetkar buğulanmış camı açarak aşağı sarkarken aşağıdaki hizmetçiler ve uşaklar bahçeye taşmış, gülerken geceyi kutluyorlardı, aşağıdan biri Merlin'e seslenirken Merlin gülümseyerek parmağını dudaklarına götürür, sonra camı tekrar kapatırken dönerek yatağa ilerler..

Arthur onu izliyorken bunu görünce gözlerini kapatır, Merlin onun yanına gelmiş, bir süre dururken aşağıdakiler gece devinimi saati gelince bağırırlar, Arthur yeni yıla hizmetkarıyla girerken Merlin sessizdir, genç prens bağırışlara uyandığını söyleyebilecekken yavaşça

başını oraya çevirir, gözlerini açtığında onu görürken Merlin gülümsüyor, yere alçalarak fısıldar

“Hey.. Özür dilerim..”
“Diğerleri bağırdı.. Ne yapıyorsun?”

Merlin omuzlarını silker, uzanarak onun yastığının ucunu düzeltirken cevaplar

“Yıl devinimini dinliyorum..”

Arthur hafifçe iç çeker, ona bakıyorken sesi uysal, belki yeni yılın bir sihri, sorar

“Niye aşağıda değilsin? Arkadaşlarına yolladım sanıyordum..”
“Evet.. Ben de arkadaşşıma gittim..”

Arthur hafifçe gülümser, başını tavana çevirirken Merlin devam eder

“Annem her yıl devinimini en sevdiğinle geçirmelisin der.. Ne olursa olsun..”

Arthur tekrar başını ona çevirirken Merlin gülümser, sonra konuşur

“Uyu hadi.. Yıl döndü..”

Ve iki eliyle yatağa bastırır, kalkarken Arthur cevaplar

“Yılı onlarla devirince ne oluyormuş?”

Merlin elleri yatakta, daha tam kalkmamışken ona bakarak konuşur

“Bütün yılı onlarla geçirirsin..”
“Benim için de geçerli olur mu?”
“Sen insan değil misin?”

Arthur hafifçe gülerken Merlin de gülümser, cevaplar

“Arthur, burnun büyük olsa da, insan olmadığını düşünmüyorum-“
“Senin düşüncelerinin bir önemi varmış gibi..”

Merlin iltifat edilmiş gibi gülümserken şöminenin ışıkları onun yüzüne vuruyordur, Arthur sessiz, onu izlerken konuşur

“Bu akşam oldukça iyiydin.. Bütün sene böyle olacağını ummalı mıyım?”

Merlin gülerek başını eğerken Arthur da gülümser, beceriksiz hizmetkarı cevaplar

“Umarım.. Sen de bu akşam oldukça iyiydin.. Haline bak, sanki başka birisin..”
“Yatağımda taç giymem..”

Merlin bunu duyunca ona bakarken aradaki havaya bir şeyler olur, yıla birlikte o da dönerken Arthur kanının ısındığını hissediyor, ama bakışlarını çekemezken Merlin onu izliyordur, Arthur piyonunu sürmüşken burada giymediği tacı fazlasına el vermez, Merlin fısıldar

“Arthur,-“ Arthur ona bakıyor, eli hala saçlarında, parmakları kıvrılarak sarı saçlarını sıkarken Merlin bir an nefes alamaz, sonra fısıldar
“Taç giymiyorsan, eşitimsin diyebilir miyim?”

Arthur onun yalvarışını duyarken başını sallıyor, o anda dudakları örtülürken Arthur diğer elini kaldırarak onun saçlarına sokarken onu boynundan kendine çeker, Merlin diziyi yatağa bastırarak onun üzerine geçerken aşağıda yeni yıl kutlanıyordu, herkes sevdikleriyle geceyi devirirken Merlin gülümsüyor, sarışının dudaklarını kapatır..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Snow ²

Merlin kendi kendine bir şarkı mırıldanarak sarayda ilerliyorken herkes yaklaşan yeni yılın enerjisindedir, Merlin topuklarında sekerek köşeyi dönerken efendisini ve güzel Leydi'yi görür, geri basar..

Arthur her zamanki devriyesindeyken Morgana ile karşılaşmış olacak, ikisi yürüyorlarken Morgana iç çekerek konuşur

“Keşke bu yıl kar yağsa.. Senelerdir Camelot'a kar yağmıyor..”

Merlin kaşlarını çatarken o oldukça kar içinde kışlar geçirdiğini hatırlar, Arthur cevaplar

“Babam kar konusunda zamanında şehrin bir lanet yediğini düşünüyor.. Bu sene de yağacağını sanmam..”

“En son yağdığı zamanı hatırlıyor musun? Nasıl mutlu olmuştun-“

“Bir kar ile mutlu olacağımı sanmıyorum Morgana-“

“Evet evet..”

Morgana onu kaale almaz, gülümseyerek o günü hatırlarken Merlin köşeyi dönen efendisinin dudaklarında da hafif tebessümü yakalamış, dönerek kendi odasına gider..

² Day Two; snow! Today it is Snowing! Well, possibly not outside, but in our advent today is all about Snow. Be it making snowmen, snowball fights, the odd way it seems to be snowing inside the castle lately, everything today revolves around the joy of pretty snowflakes.

Merlin bütün günü odasında geçirmiş, gecenin ne zaman geldiğini anlamamışken Arthur onu çağırmadığına göre geceyi babasının yanında geçiriyordur, Merlin bir sayfa daha çevirirken elini kaldırarak cümleyi baştan aşağı tekrar okumaya başlar, bir an sonra başlamış, odasına minik kar taneleri yağmaya başlarken güçlü büyücü gülümseyerek kitabını kapatır..

“Merlin, *Merlin kalk!*”

Merlin dürtülürken ne olduğunu sorar, Gaius gülümsüyor, onu tekrar dürterken sanki bir şeyler kaçacakmış gibi konuşur

“Gel-“ Merlin kalkarak uyku mahmuru, giyinmeden onu takip eder, bir anda soğuk suratına vururken Gaius yine gelmesini işaret ediyordur, Merlin onunla birlikte yürüyerek dış kapıdan da çıkar, ve koridoru geçerken balkonlara geldiğinde gözleri büyür..

Tüm Camelot bembeyaz, bir gecede şehre kar çökmüşken sokakta çocuklar çığlıklar atarak birbirlerini ittiriyor, köylüler yüzlerinde gülümsemeler, gökten düşen perilere ellerini uzatırken Merlin şaşkın, eliyle yüzünü ovuşturarak uykuyu kovalar, Gaius konuşur

“Yıllardır Cameleot’a bir tane kar bile düşmemişti Merlin! Belki sen geldin diye değişmiştir, ne dersin?”

Merlin hafifçe gülümsüyor, başını sallarken daha fazla yorum yapmaz, tek koluyla yaşlı adamın mutlu omuzlarına sarılırken beyazlara bürünmüş şehri izler..

“Arthur! *Arthur!*”

Arthur bir anda odasına dalanla uyanırken Morgana şu anda tüm asilliği ve kibarlığı boşvermiş, eteklerini tutarak ona koşuyorken onu bileğinden yakalar ve sürükler, Arthur neler olduğunu soruyorken bağırır

“Saldırı mı var-*ne*-Morgana-“ Morgana onu terasa atar, Arthur bir anda buz gibi bir beyaza çıkarken gözleri büyüyerek önüne bakar..

Tüm şehir bembeyaz bir örtü altında, bir gecede kar şehri ele geçirmişken Arthur en son çocukluğunda gördüğü bir şeyle tekrar karşılaşmış, yavaş bir adım atarken uzanarak terasında biriken kara elini uzatır, parmakları beyaz pamuklara girerken sarışın adam hafifçe gülümseyerek ince işlemeyi elinde çevirir..

Genç prensin mavi bakışları dönerek şehrine bakarken meydanda yürüyen tanıdık bir siyah kafayı görünce gülümser, o sırada Merlin de başını kaldırmış, ona bakarken elini kaldırarak sallar, Arthur bir anda mutlulukla dolmuş, dönerek kollarıyla karı toparlar ve dönüp onun kafasına bırakırken Morgana aşağıdaki bağırışı duyarak kıkırdar..

Merlin içine giren karları silkeleyerek odaya giriyorken ona bir bakış atar, Arthur keyifli, masasına gidiyorken konuşur

“Abartma, ölmezsin..”

Merlin bir şey söylemez, ateşe odun atmaya giderken sorar

“Bugün ne yapacaksın?”

Arthur bilmiyor, ağızına attığı ekmeği çiğnerken cevaplar

“Babamla konuşmam lazım..”

Merlin başını sallar, o sırada tam adı anılmış yüce krallar gibi Uther içeri girerken Merlin ayağa fırlar, Arthur ise elinde lokması, sorar

“Ne oldu baba-“ Uther onu görünce rahatlamış, elini bir iskemleye koyarken cevaplar

“Arthur, iyi olmana sevindim-“

“Niye kötü olacaktım ki?”

Ve bir lokma daha ağızına atar, ona bakarak cevap beklerken Merlin anlamış gibi olmuştur, dönerek şömineyle ilgilenmeye başlar, netekim kral da onu haklı çıkartır

“Yıllarca ortada olan bir lanet ancak başka bir sihirle ortadan kaldırılabilir, kar kalkana kadar odandan çıkmayacaksın-“ Arthur bir anda boğulurken şokla ona bakar, ama kral net ve ciddidir, tekrarlar

“Kimin nasıl saldıracağını bilemeyiz-“

“Baba, bu *kar!*”

“Evet, ve tehlikeli-“

“Kar!?”

Uther tartışma kabul etmez bir hareketle döner ve dışarı çıkarken askerlere emir verdiği duyulur, Arthur şok içerisinde, dönerek hizmetkarına bakarken Merlin de sessiz, ona bakar..

“İnanamıyorum-*inanamıyorum!*”

Merlin onun dönüp durmasını izliyorken aşağıda karın mutluluğunu yaşıyan halkın sesi duyuluyordur, Arthur dönerek yürür ve kapıları açıp aşağı bakarken Merlin yavaşça arkasından ilerler..

Arthur elleri karla kaplı balkonunda, parmakları bükülerek birikmiş beyazlığı tutarken konuşur

“Lanet olası bir kar yüzünden odama tıkılıyorum Merlin, inanabiliyor musun? Bunu yapan benden nefret ediyor olmalı..”

Merlin bu konuda yorum yapmazken gerçekten üzgün, mutlu etmek için yaptığı sihir herkesi mutlu etmiş ama amacı olan kişiyi sıkıntıya sokmuşken büyücü konuşur

“Belki Uther akşama çözülür-“

“Babam bahar gelene kadar çözülmecektir, *saçmalık*-“ Arthur eliyle karı iter ve aşağı savurur, dönerek tekrar odasına giderken elini saçlarından geçirerek sıkar, odanın ortasında dururken Merlin üzüntüyle sokakta oynayan çocuklara bakar..

Merlin tuvalete gideceğini söyleyerek çıkmış, sarayda ilerliyorken koridorları aşar, o sırada gülerek içeri giren hizmetçilerle uşakları geçerken hepsi gökyüzüne şükrediyorlardır, Merlin şu anda hiç de şükür kabul edecek durumda değil, Morgana'nın kulesinin merdivenlerini tırmanır, ve kapıyı vurup içeri girerken sorar

“Gwen?”

Ön odadaki nedime başını kaldırıp ona bakar, gülümserken cevaplar

“Merlin, bir şey mi oldu-“

“Hayır, Uther sizi yasaklamadı mı?”

Gwen ne için derken kapılar açılır ve Morgana kar kürkü içinde dışarı çıkarken Merlin'i görünce gülümseyerek sorar

“Merlin, olmuş mu?”

Ve etrafında döner, tavşan kürklü botları, toplanmış saçları, gri kürklü yeleğiyle ona bakarken Merlin gülümseyerek cevaplar

“Muhteşem.. Nereye gidiyorsunuz?”

Morgana mutlulukla yıllar yıllar önce Uther ve eşinin gittiği dağ kalesinden bahsederken Merlin içi donmuş, sadece başını sallayarak dinlemekle yetinir..

Merlin odaya süzülürken Arthur kükrer

“Nerede kaldın?”

Merlin özür diler, kapıyı arkasından kapatırken Arthur yürüyor, konuşur

“Git Morgana'yı çağır bana, o babamı ikna eder belki-“ Merlin sessiz, buna cevap vermeden durmayı tercih ederken Arthur ona dönerek ellerini açar

“Ee? Gitsene?”

“Gidemem efendim.. Leydi saraydan ayrıldı..”

Arthur kaşlarını çatar, ‘*nereye ayrıldı*’ derken Merlin günün ölüm riskini alarak cevaplar

“Dağ kalesine-“

“*Efendim!*?”

Merlin elemle başını sallarken Arthur öfkeden ve şoktan ağzı açık, bir şey diyemez..

“Nasıl-ne hakla-“ Arthur yatağı tekmelerken Merlin kıpırdamaz, efendisi sonra ona döner ve yürürken konuşur

“Çekil-“

“Olmaz Arthur-“

“Çekil dedim!”

“Kral başımı vurdurtur!”

Arthur bunu duyunca geriler, ona bakarken Merlin mavi gözleri kocaman, ellerini kaldırarak konuşur

“Biraz sabırlı ol-“

“Ben bütün gün buraya kapanamam! O dağlara çıkarken! Ne işi var ayrıca *Morgana ile* dağlarda?!”

Merlin yüzünü buruşturur, Arthur inleyerek döner ve odada ilerlerken Merlin yürüyüp yatağına oturan prensin önünde yere çöker, onun bacaklarını tutuyor, gözlerine bakarak konuşur

“Arthur, sakın ol.. Şu anda dışarı çıkamazsın, biliyorsun.. Hele ki kral gittikten sonra sen odadan çıkarsan canlarıyla öderler..”

Arthur önünde, aşağıda duran adama bakıyorken iç çeker, Merlin devam eder

“Biraz sabret.. Gece ben seni çıkartacağım.. Söz..”

Arthur kaşlarını çatar, Merlin gülümserken tekrarlar

“Söz.. Odada yapabileceğin bir şey yok mu?”

“Sıkılıyorum, duvarlar üstüme geliyor-“

“Birilerini buraya getirelim, seni eğlendirsinler-“

“Senden daha şapşalı yok..”

Merlin hafifçe güler, iltifat mı hakaret mi belli olmayan lafı kalbine koyarken devam eder

“Ne yapayım sana? Ne istersin?”

“Beni dışarı çıkart..”

Merlin onun içten gelen isteğine iç çekerken Arthur şu anda o minik prens olmuş, kar görünce dışarı çıkmak isteyen çocukken Merlin onun bacaklarını sıkıyor, sonra konuşur

“Ben ne dersem onu yapacaksın?”

Arthur başını sallar, Merlin gülümser ve ona tutunarak kalkarken ikisi yüz yüze gelirler, hizmetkar konuşur

“Başımı derde sokarsan ben öderim.. Ona göre..”

Ve sonra döner, beklemesini söyleyerek çıkarken Arthur derin bir nefes alarak niye nefesinin gittiğini düşünür..

“Gaius lütfen-“

“Merlin, eğer bu öğrenilirse-“

“Sen yardım edersen hiçbir şey olmaz! Kimse düşünmez bile!”

Yaşlı adam iç çekerken Merlin ona ‘lütfen’liyordur, Gaius iç çekerek peki derken Merlin gülümseyerek ona sarılır, sonra planı anlatır..

Merlin yanında Gaius ile koridora girerken arkalarında başı örtülü, pelerinli biri tepsi taşıyarak geliyordur, Merlin ona yol verirken askerlere dönerek onların başlarını kendine çevirir, konuşur

“Prens bütün gün dışarı çıkamayacağı için, Gaius’u çağırdı, ona bütün gün ders verecek..”

Asker başını sallarken Merlin devam eder

“O çocuk yemeklerini getirdi, birazdan çıkar.. Bütün gün çalışmalarını bölmeyeceksiniz, anlaşıldı mı?”

Asker tekrar onaylar, Merlin görevinin bilinciyle onu geçer ve ön koridorda havadan oluşan figürü yakalayıp kumaşı tortop eder, tepsiyle birlikte içeri dalarken Gaius da arkasından girer..

Arthur içeri dalan Merlin ile ayağa kalkarken Gaius da içeri giriyordur, konuşur

“Efendim..”

Arthur başını sallarken işaret ederek sorar

“Gaius nasıl yardım edecek-“ Merlin elindeki pelerinle ona yürürken cevaplar

“Soru sormayacaksın-“ Arthur susar, Merlin başını sallarken devam eder

“Askerlere bütün gün Gaius’un seni çalıştıracağını söyledim, ben de birazdan gideceğim dedim.. Bütün gün kimsenin rahatsız etmemelerini söyledim, ama sen de emret..”

Ona yol verir, Arthur onu geçer ve kapıyı açıp sarkarken bağırır

“Hey! Gaius’la çalışacağım, bir kişi bile beni rahatsız ederse hapsi boylar, anladınız mı?”
“Emredersiniz efendim!”

Arthur kapıyı kapatıp ona döner, Merlin gülümserken konuşur

“Gaius bütün gün burada kitap okuyup çalışmalarına devam edecek.. Yemeği geldi, her şeyi burada..”

Arthur başını sallar, yaşlı adama dönerken eliyle masayı gösterip konuşur

“Teşekkür ederim Gaius.. Bu aptal beni çıkartmayı başarabilirse odanın keyfine bak lütfen..”

Gaius teşekkür ederek otururken rahat iskemleyle sırtını orantılar, memnun bir *ab* dudaklarından dökülürken Arthur devamlı çalışan adama rahat bir şeyler yollamayı da aklına not eder, aptalına dönerken Merlin gülümseyerek pelerini kaldırır..

Arthur böyle bir şeye inanamasa da Merlin sadece hızlı hızlı yürümesini söylemiş, gerçekten de Arthur askerlerinin önünden *yürüyüp* geçmiş ve bir an sonra ikisi özgür kalmışlarken Arthur keyifle ona döner, Merlin de gülümsüyor, onu pelerininin çekerek devam etmesini işaret eder, ikisi gölgeli uşaklar merdivenini inmeye başlarken birisi elinde tepsilerle çıkıyordur, konuşur

“Hey Merlin,-“ Arthur pelerinle önünü kapatarak Merlin’in hemen arkasında iniyorken Merlin cevaplar

“Hey-“

“O kim-“

“Kuzenim, geç, düşüyor-“ Uşak ‘*aman*’ diyerek onları geçer ve dengeyle çıkmaya devam ederken Merlin beline asılmış parmakları hissediyor, hızlıca inmeye devam ederken Arthur kolaylıkla onu takip eder..

Merlin kapıları iter, dönerek etrafa bakınırken sonra ona gelmesini işaret eder, Arthur arkasından çıkarken Merlin hızlı adımlarla ahıra gidiyor, önceden hazırladığı atları çekerken Arthur bu atın onun olmadığını söyleyecek olur ama Merlin’den yediği bir bakışla susarken ata tırmanır, bir an sonra Merlin de tırmanmış, atını şahlar, ikisi diğer yoldan kaleyi terk ederlerken Arthur pelerini başından savurur..

İki at açık arazide ilerliyorken Merlin sonunda yavaşlar, dönerek ağaçların arasından gözükken Camelot kulelerine bakarken konuşur

“Yeter sanırım.. Bir şey olsa hala hemen gidebileceğin uzaklıktasın..”

Ve ona döner, atından inmekle meşgul prensi bulurken o da dizginleri bırakıp yere iner, botları kara gömülürken *öylesine* sorar

“Neden tekrar kar yağdı dersin? Sihir olabilir mi?”

Arthur derin bir nefes alarak atını bir ağaca bağlarken hayvanın boynunu okşuyor, cevaplar

“Olsa ne fark eder?”

“Kötü olmaz mı? Yapanın asılması gerekmez mi?”

Arthur atının arkasından başını kaldırarak ona bakarken Merlin omuzlarını silker, sarışın konuşur

“Sırf kar yağdırdığı için bir büyücüyü asacağımı sanmıyorum..”

“Baban astırır..”

“Doğru..”

Merlin ona bakarken Arthur bir an onu inceler, sonra tekrar atına dönerek konuşur

“Bunu bir büyücü yaptıysa, yakalanmamak için dikkatli olması gerek..”

“Zaten karı yağdırmış, daha yapacağı bir şey yok, bu yeter..”

Arthur başını ona çevirirken Merlin cevaplar

“Yani.. Herhalde?”

“Herhalde..”

Ve sonra yürümeye başlarken Merlin de atını bağlar, arkasından sorar

“Mutlu oldun mu?”

Arthur açıklığa çıkıyorken ne için diye cevaplar, Merlin konuşur

“Kar yağdığı için.. Herkes mutlu oldu-“

“Ben odama tıkdım-“

“Ama çıkarttım, artık mutlu olamaz mısınız?”

Arthur onun sesiyle ona bakarken Merlin oraya geliyordur, kaşlarını kaldırarak sorar

“Kar var, dışarıdasın, daha ne istiyorsun-“

“Serbestlik-“

“Serbestsin zaten, *prens*sin, daha ne olacak?”

Arthur hafifçe gülümser ve başka bir şey söylemezken onu geçerek oturacak bir yer bulmaya gider, ama bir an sonra sırtına yediği kar topuyla durarak ileri bakar, Merlin sırttır..

Arthur yavaşça onun tarafına dönerken sesi keskin, sorar

“Ne yaptın?”

Merlin bir an kaşlarını çatsa da gururlu, cevaplar

“Sana kar attım-“

“Bana-“ Merlin ona yürüyen adama bakarken başını sallar, Arthur oldukça ciddi, onun yüzüne bakıyorken tekrarlar

“Bir prens saldırdı bulundun yani? Açık açık?”

Merlin öyle düşünmemiş, ‘ob’larken Arthur kaşını kaldırır, hizmetkarı cevaplar

“Sanırım-“

“Sanırsın.. Seni hapse attırabilirim, öldürebilirim bile-“ Merlin ‘ama’ diye ona karşı çıkacakken sırtı ağaca çarpınca durur, lafını da unutturken Arthur önündedir, Merlin tekrar denerken sorar

“Seni saraydan kaçırdım?”

“Ki bu da bir suç aslında, kralın kesin emri vardı..”

Merlin yine ‘ob’larken Arthur ilgili, bir kolunu kaldırarak onun başının üzerine koyarken böylece onu iyice hapsedmiş, sorar

“Söyle Merlin.. Emirlerden kaçmak gibi bir alışkanlığın mı var?”

Merlin yüzüne *soğuktan* al basmış, başını sallarken Arthur onun soluduğu havayı ısıtıyor, mırıldanır

“Sağol, Merlin..”

Merlin oracığa bayılacakken yine başını sallar, Arthur devam eder

“Kar için de..”

Merlin orada can verirken Arthur ona diğer nefesi verir, dudaklarını örterken Merlin zayıfça ağaca dayanır..

Merlin dünyasının kaydığını hissediyor, kar yağın dünya çevresinde dönüyorken Arthur’un eli onun saçlarına giriyordur, serin hava genç adamın ciğerlerine dolarken Merlin soğuktan kızarmış ellerini kaldırarak onun güçlü kollarına tutunur, başı geriye düşüyor, ama Arthur onun dudaklarını bırakmıyorken Merlin zayıf bir sesle gözlerini açar ve ondan ayrılır, yanğını, şakağını öpen dudaklara titrerken fısıldar

“Arthur-“ Arthur susmasını mırıldanırken Merlin susar, ağzını kapatarak yutkunurken gözüne giren bir tanecikle irkilir, başını kaldırırken yine kar yağmaya başladığını fark eder, başını indirerek ona bakarken Arthur tekrar ona uzanır..

Arthur onun tadını kara benzetiyor, dokundukça her şey değişiyorken Merlin titriyordur, Arthur ince hizmetkarını çevirerek kollarıyla sarar, yavaşça ilerletirken onun için doğayı değiştiren adam ona tutunur, Arthur onun sendelemesiyle onunla birlikte kalın karlara çökerken Merlin başı karlara değince inler, Arthur o an kaybederken başını çeker, ona bakarken Merlin kirpikleri titreşiyor, düşen karların altında ona bakar..

Arthur üzerinde, arkasındaki beyazlık onu daha da parlatıyorken Merlin fısıldar

“Melek gibisin..”

Onun saçlarını eliyle çizerken düşmüş tanecikleri çeker, Arthur mırıldanır

“Pek melek olduğumu söyleyemem-“ Merlin gülümserken o anda tekrar hatırlar ve irkilerek onun altından kendini çeker, gerilerken Arthur konuşur

“Sakin ol-“

“Ne kadardır-“

“Sence ne kadardır? Aptal değilim Merlin, çevremde devamlı mucizevi şeyler dönüyor ve ortada sen varsın-“ Merlin korkuyla yutkunurken Arthur bir eli havada, devam eder

“Ben ciddiğim.. Sakin ol..”

Merlin yavaş nefeslerle sakinleşirken o anda suratına bir topak kar yapışır, genç büyücü tükürerek yüzündeki karları yere iterken prensin kahkahasını duyar, kalbi bugün çok zorlanmış, ama mutlu bir şarkı söylüyor, yanından bir avuç alarak ona fırlatırken kahkahaları Camelot’un kulelerinden uzakta, ama kar perilerinin yakınında duyulmaya devam eder..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Light ³

“Geleceği görebiliyor musun?”

İkisi ormanın karanlığında oturmuş, ateş çıtırdıyorken gece Albion ormanlarında, Merlin onun sorusunu duyunca yanında oturan adama dönerek cevaplar

“Bazen.. Nadir, ama oldu..”

“Mesela?”

Merlin bir tahtayı bıçağıyla kıymıklarına ayıran prence bakarken düşünceli, mırıldanır

“Mesela, ilk beni öptüğün günü bir gün önceden görmüştüm..”

Arthur bunu duyunca başını kaldırarak ona çevirir, Merlin gülümserken Arthur sorar

“Gerçekten mi?”

“Gerçekten.. O gün neden garip olduğumu sorup durduğun için kavga ettik ve sen sinirlenip beni kapıya yapıştırdın, eğer unuttuysan-“

“Unutmadım-“

“Garipliğim oradan geliyordu.. O gün söylemeye fırsatım olmadı-“

“Söylesen de kafan kesilirdi..”

Merlin ‘*o da bir sebep*’ dercesine ona bakarken Arthur tekrar önüne döner, Merlin mırıldanır

“Bazen hiç anlamadığım şeyler görüyorum..”

“Ne gibi?”

Merlin sessiz, tahtadan çubuğunu ateşe ittirir ve dürtüklerken cevaplar

“Bir sürü upuzun bina.. Kare kare eşyalar.. Herkesin elinde minik siyah şeyler..”

Arthur kaşlarını çatarak ona döner, Merlin başını sallarken mırıldanır

“Sanki apayrı bir dünya..”

“Belki öyledir?”

“Belki..”

Arthur sorunu çözmüş, tekrar önüne dönerken merlin bir şey hatırlamış, dikleşirken gülümseyerek konuşur

“Bir kere bir şey gördüm-“

“Hani nadirlerdi-“

³ Day Three; Let there be Light! Be they magic fireworks, fairy lights with actual fairies (oh, boys), or ooh a reappearance of that pretty ball of light from the Poisoned Chalice, today there is some illumination to guide our slashy ways.

“Nadir kavramlarımız farklı Arthur..”

Arthur gözlerini devirirken eskiden hizmetkarı, şimdi kralın sağ kolu olan adam gözlerinde hala o genç delikanlının pırıltısı, yıllar ondan o sihrî söküp alamamışken onun koluna asılarak konuşur

“Bir sürü insan bir şeyi kutluyorlardı, herkes gülüyordu dans ediyordu.. Sonra bir anda, nehrin üzerinde kocaman kocaman ışıklar patlamaya başladı-“
“Işıklar?”

Merlin başını sallar, diğer elini havada açarak göstermeye çalışırken gözleri parlıyor, gülümser

“Sihirlilerdi Arthur.. Sihir o dönemde hala vardı.. Bir sürü rengarenk minik ışık, gecede gökyüzünde parlıyor.. Dans ediyorlar, şekiller yapıyorlar..”

Arthur sırf onun gözlerindeki mutluluktan merak ederken sorar

“Sen yapamıyor musun?”

Merlin onun yargılayıcı tonuna kaşlarını çatarken Arthur atılır

“Yetenek olarak sormadım, gerçek anlamda sordum-“

“Bilmiyorum, yapıyorumdur herhalde-“

“Herhalde? Ben canımı ne yaptığımı bile daha bilmeyen bir adama mı bırakıyorum?”

“Arthur-“ Arthur onun gözlerini devirmesine hazır, inatla devam eder

“Böyle olduğunu bilsem yanıma üç beş sihirli adam daha alırdım-“

“15 adam bile beni kapatamaz-“ Merlin bir anda dudaklarını kapatan adamın tenine gülümserken onun kolundaki kumaşı sıkır, güçlü kral bir an daha onu öper ve sonra ayrılırken konuşur

“Çok burnun büyüdü senin..”

Merlin gülerken ateşe dönerken mavi gözlerinde sarı pırıltılar, cevaplar

“Tekrar hizmetkar arıyorsun diye duydum..”

Arthur homurdanır, tahtayı ateşe atarken konuşur

“Hepsi aynı, mız mız mız-“ Merlin gülümserken cevap vermez, parmakları onun sarı saçlarını karıştırıyor, konuşmazken Arthur ona dönerek konuyu değiştirir

“Yapabiliyor musun? Görmek isterdim..”

Merlin yanında, karşısında, ruhunun her noktasında duran Camelot’un Kralı’nı reddetme gücüne sahip değil, uzanarak yavaşça onun dudaklarını öperken Arthur gözlerini kapatır, Merlin dikleşerek biraz daha ona dayanırken bir anda yukarılarında bir şey patlar, Arthur küfrederek ondan ayrılır ve yukarı bakarken Merlin onun boynuna bir şey olmadığını söyler, Arthur onu tutuyor, gökyüzüne bakar..

Bir sürü ışık, sarı, kırmızı, yeşil, mor,- hepsi dans ederek, gümbürtülerle patlıyor, birbirinin içine geçiyorken Arthur daha önce hiç böyle bir şey görmemiş, hayatı boyunca daha neler göreceğini tahmin edemezken omuzları gevşeyerek konuşur

“Çok patırtı çıkartıyorlar-“

“O dönemde öylelerdi, neden öyle olduğunu bilmiyorum..”

“Sen sessiz yap-“ Büyücüsü onun isteğine uyarken ışıklar sessiz sessiz patlamaya devam eder, Arthur üzerlerine düşen renkli gölgelere bakarken yıllar, bin yıllar sonra havai fişek olarak tanımlanacak ve bir sürü çocuğun sihir sanacağı ışıklar onların başının üzerinde pırıldar..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Femslash ⁴

“Hadi Merlin-“ Merlin ondan nefret ederken elindeki tepsiyi dengeler, sonra odanın kapısını vurarak içeri girerken içerden kahkahalar duyuluyordur, genç hizmetkar efendisinin kapıyı kapatmasını bekler, sonra ikisi Morgana’nın iç odasına yürürlerken Arthur kapıyı vurup içeri girer, konuşur
“Hanımlar, içecekler geldi..”

Morgana yatağında oturuyor, ona dönerken gülümseyerek sorar

“Zehirli, değil mi?”

Arthur elbette hayır derken dördünden de bir yudum alarak ispat eder, Morgana onaylar ve oturmalarına izin verirken Gwen kalkmıştır, prens iskemlelerden birine oturunca o da biraz önce oturduğu yatağa tekrar oturur, Merlin kadehleri dağıtıyor, bitirince Gwen’in diğer yanına geçerken Arthur kaşını kaldırır, Morgana gülümseyerek cevaplar

“Merlin ilk defa yatağıma gelmiyor, değil mi Merlin?”

Arthur içeceğini püskürtürken Merlin kıpkırmızı olmuştur, Gwen başını eğerek gülümserken Arthur bağırır

“O ne demek! Merlin!?”

“Bir şey değil! Morgana’yı iyileştirmek için yanına çıkmam gerekmişti-“

“Yatağa mı!? Beni iyileştirirken seni yatakta görmedim-“

“İster miydin Arthur?”

Arthur onun sesiyle gözlerini kısarak Leydi’ye dönerken tıslar

“Sen nedimeni devamlı yatağına alıyor musun?”

Morgana sırtırken Arthur’un gözleri büyür, Merlin saf prensinin haline iç çekerken kadehinden bir yudum alır..

“Ne demek-Morgana!”

Morgana ondan korkmuyor, ‘*efendim?*’ derken cevaplar

“Hizmetkarları almamı tercih mi ederdin-“

“Kimseyi almamamı tercih ederdim!”

“Ben sana karışıyor muyum-“

“Ben erkeğim!”

⁴ Day of Femslash! For leaving out our sisters would be wrong, and we love the girls just as much as the silly boys in this show. Today all is lesbian; go forth and make all the girls gay.

Morgana ona tokat atmak isterken kendini tutar, cevaplar

“Burası benim kulem.. Burada kraliçe *benim*-“

“Özür dilerim *efendim*, onurunuzu düşünüyordum-“

“Gwen benim onurumu perçinler Arthur.. Sen Merlin’i hiç mi önemsemiyorsun?”

Merlin bunu duyunca sohbete dönerken Arthur dişlerini birbirine vuruyordur, parmağını kaldırarak genç kadına bunun onu ilgilendirmediğini söylerken Morgana omuzlarını silker, tekrar önüne dönerken konuşur

“Gwen, gel-“ Gwen diğer ikisini göstererek ‘*şimdi mi?*’ derken Morgana eliyle gelmesini işaret eder, genç nedime efendisini reddedemezken Merlin fısıldar

“Sihir mi kullanıyorsun-“ Morgana ona hafifçe gülümserken cevaplar

“Sadece inada bindirdiğinde.. Utanıyor, yoksa istemiyor değil, değil mi Gwen?”

Nedime başı onun önüne eğilmiş, cevap vermezken parmakları efendisinin omuzlarını örten ince pelerini söker ve yatağa bırakır, sonra eğilerek onun boynuna dudaklarını bastırırken Morgana başını geriye bırakır, gece karası saçları omzundan kayarken Merlin ağzı açık, onları izler..

Gwen hala sihir altında mı belli değil, güzel Leydi’nin bembeyaz tenine gölge düşürüyorken dudakları onun yanağından kayarak dudaklarının önünde durur, ama kapatmazken Morgana’nın ince parmakları onun kıvrıkcık saçlarına girerek genç kadını kendine çeker, ikisi ince bir nefesle birleşirlerken Merlin dönerek Arthur’a bakar..

Sarışın prens gözleri büyümüş, elindeki kadehi unutmuş gibi duruyorken bakışları iki kadında, nefesleri hızlıdır, Merlin bunun ona patlayacağını biliyorken iç çekerek uzanır ve iki kadehi alarak devrilmelerini engeller, o sırada Morgana nefes nefese kaldığı öpücükten başını çevirerek nedimesini tekrar boynuna, göğsüne yönlendirirken nefesi hafif, konuşur

“Beyler.. Leydi’nin uyku saati geldi..”

Merlin derhal kalkar ve dönerek uzaklaşırken Arthur’a ilerler, Morgana başı yatağın başına dayalı, Arthur’a göz kırparken prens birden ayılır ve fırlar, bağırır

“Merlin! Yürü!”

Onu ensesinden tuttuğu gibi çeker ve yürütüp dışarı atarken kapı kapandığında Merlin arkadaki kahkahaları duyar, gülümseyerek dönerken prensi homurdanarak önden çıkıp gitmiştir, genç büyücü onu takip eder..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Pendragon Traditions ⁵

Merlin yatağın çarşafını havalandırarak yatağa serer, sonra uçlarından çekerek yerleştirmeye başlarken Arthur banyodan içeri giriyor, kollarını düzelterek konuşur

“Merlin, bugünden itibaren yıl devinimi haftası başlıyor-“

“Biliyorum-“ Arthur sözünün kesilmesine aldırmadan, veya yok sayarak devam eder

“Bu hafta boyunca olacak olaylara karşı sadece benim sözüme güvenmeni istiyorum..”

Merlin bunu duyunca başını ona çevirirken sarışın da ona dönüyor, açıklar

“Bu Camelot’ta geçireceğin ilk devinim.. Çok geleneğimiz var..”

Merlin ‘oh’lar, gülümserken başını sallar

“Tamam..”

Ve dönerek çarşafı uzanırken Arthur mavi gözleri bir farklı parlıyor, onu izler..

Merlin kollarında kirliler, merdivenleri iniyorken Gwen’i görünce gözleri büyür, feryat ederken sorar

“Gwen-“ aşağıdaki nedime ona dönerken gülümsüyor, cevaplar

“Merlin, günaydın-“

“Eteğine ne oldu?!”

Gwen dönerek yerlerde sürünmeyen, aksine dizlerinde biten eteğe bakarken cevaplar

“Bir şey olmadı? Yılbaşı kıyafetim-“

“Gelenek mi?”

Gwen başını sallar, onu geçip yoluna devam ederken Merlin ‘hım’layarak çamaşır odasına gider..

Merlin kahvaltı tepsisini almış, odaya girerken Arthur bağırır

“Dur!”

Merlin orada buz keserken Arthur ona gelmiş, sorar

“Hangi ayağınla içeri girdin-“ Merlin başını eğerek aşağı bakar, sağ ayağını içerde görünce başını kaldırarak cevaplar

⁵ The Pendragon Christmas Traditions! Be they of such games as Pick on the Random Servant, King for the Day, or just Uther giggling with the rest of them and showing a softer side we know must be in there somewhere.

“Sağ? Niye-“ Arthur iç çekerek geriler, konuşur
“Tepsiyi bırak, buraya gel aptal..”

Merlin şaşkın, yürüyerek tepsiyi bırakır, o sırada Arthur kapıyı kapatırken ona dönerek konuşur

“Bilgisiz hizmetkarlardan nefret ediyorum-“
“Ama içeri girdim-“
“Ve sağ ayağınla girdin!”

Merlin ‘*ne var bunda*’ derken Arthur sanki sabahları güneşin doğduğunu anlatırcasına cevaplar

“Sağ ayağınla içeri girdiğinde ben senden alırım, sola girdiğinde sen benden-“
“O da ne demek-“
“Yılbaşı paylaşmak demek!”

Merlin hiçbir halt anlamamış, ona bakıyorken Arthur açıklar

“Ben senden alacağım-“ ve ona ilerler, eğilerek şaşkınlıkla ona bakan adamın dudaklarına kendininkileri bastırırken Merlin şokla geriler..

Arthur onu hafifçe öpmüş, çekilerek masaya giderken Merlin eli dudaklarında, sorar

“Böyle mi olacak?”

Arthur sanki onun saçındaki pisliği almış gibi rahat, elmasını alırken başını sallar, Merlin şaşkın, ona ilerlerken konuşur

“Bu nasıl bir gelenek?”
“Böyle bir gelenek.. Hizmetkarımla aramdaki bağ bunu kaldıramıyorsa, o adam hizmetkarım olmamalı..”

Merlin bunu akla yatkın bulurken başını sallar, sonra sorar

“Sol ayağımla girersem ben mi seni öpeceğim?”

Arthur elmasını ısırtıyor, onaylarken Merlin boğazının kuruduğunu hisseder..

Merlin tepsiyi götürmüş, sonra da kılıçları almaya gitmişken Arthur odada değildir, Merlin rahatlayarak içeri girer, kılıçları alıp efendisini bulmaya giderken Arthur şövalyelerin odasında giyiniyordur, Merlin içeri girmeden önce sorar

“Burada da geçerli mi?”

Arthur gülerek ona bakar, *hayır* diye cevaplarırken Merlin gülümseyerek içeri girer, konuşur

“Kötü diye değil, ama garip-“

“İyiydi yani? Sırtım-“ dönerek kayışları sıkmasını isterken Merlin kılıçları bırakır, onun sırtına geçerken cevaplar

“İyi olup olmadığını söyleyemem, çok deneyimim olmadı.. İyi mi?”

Arthur başını sallar, o sırada bir şövalye girer ve kılıçları alırken konuşur

“Arthur, Merlin haftaya başladı mı?”

“Birazdan başlayacak.. Gidin sıraya geçin, geliyorum-“

“Ne kadar sürede?”

Merlin sorunun muzurluğuna kaşlarını çatarken Arthur cevaplar

“Ben ne kadar sürede istersem o kadar.”

Şövalye ciddileşir ve dönerek giderken Merlin efendisine döner, Arthur’u iç çekerek kolluklarını ilikliyor bulunca yürüyüp onun elini iter ve kendisi iliklerken sorar

“Ne yapacağım?”

“Gerek olmayan bir şeyi.. Yaptığını söyleyeceğim-“ ve kaskına uzanır ama Merlin onun önüne geçerek engellerken Arthur onunla yüz yüze, bir an dudaklarına bakar, Merlin ağzı aralık, bir şey düşünemezken sonra toparlar

“Nedir Arthur?”

Arthur sessiz, ona bakmaya devam ederken Merlin yüksek sesle konuşacak cesarete sahip değil, fısıldar

“Benim hizmetkarım bunu yapamıyor dedirtmek istemiyorum-“

“Kimseye bir şey söylemem gerekmiyor-“

“Ama yalan seni üzüyor.. Senin için yapmayacağım şey yok, bunu ispatlamam gerekmez mi zaten?”

Arthur onun mavi gözlerine bakarken Merlin inleyerek bir adım geri atmak istiyordur ama yapamaz, bu savaşçının gözlerine bakmaya devam ederken Arthur onun dudakları önüne gelir, Merlin onun bir daha öpeceğini düşünürken Arthur fısıldar

“Döndüğümde burada ol.. Hala aynı fikirdeysen..”

Bakışlarını onun gözlerine kaldırır, sonra onu geçer ve rüzgar gibi giderek sahaya giderken Merlin sendeler, yutkunarak kendine gelir..

Merlin odadan çıkmamış, 1 saat sonra içeri giren adamı görünce ayağa fırlar, Arthur terli, onu orda bulmayı beklemiyorken onun gözlerini yakalar, Merlin aylarak yürür ve onun elinden kılıcını alırken o anda prensi onu çevirerek duvara yapıştırır, Merlin 1 saattir bunu

beklediğini anlarken kılıç elinden düşer, Arthur onun dudaklarını örterek onu daha da bastırırken Merlin içeri girenleri duyar ama aldırılmaz..

Arthur böyle bir şeyi yapabildiğine inanamıyor, onu duvara yapıştırırken Merlin nefesi ondan kaçarak duvara dayanır, ama ifadesi yapmasını söylüyor Arthur bir an sonra onun dudaklarını örttüğünde bunu istediğini anlar..

Sarışın prens günlerdir, haftalardır yanıyorken sabah hizmetkarını öptüğünde bir şeyler çıtırdamış, şimdi gerizekalı gelenekler bu ince ruhlu adamı öne çıkartmasını istiyorken Merlin onun için her şeyi yapabileceğini söylüyor, Arthur odaya girdiğinde ayağa fırlayan adamı görünce nefesinin gittiğini biliyorken onu biraz daha duvara yaslar..

Merlin ilk başta cevap vermese de bir süre sonra Arthur onu saran demirlerin üzerinde onun elini hissederek kalın katmanı geçen ısı ona vururken Arthur izlendiklerini biliyor ama kopamıyor, kalçasını ona bastırırken Merlin nefesini onun dudaklarına bırakır, Arthur onun alev aldığını hissederken diğerlerinin onu görmesini istemiyor, yavaşça çekilirken Merlin gözlerini açarak ona bakar, Arthur onun narin gözlerini incitmek istemiyor, anlamasını umarken Merlin başını eğerek, Arthur geriler

“Eh, geçen senekinden biraz daha iyi..”

Oda çok yönlü bir kahkaha patlarken Merlin eğilerek kılıcı alır, adamlardan biri işaret eder

“Kıpkırmızı oldu, dokunulmamış mısın Merlin-“ Merlin onlara bir bakış atar, kılıcı yerine koymaya giderken Arthur geriniyordur, konuşur
“Tadı çok güzel..”

Ve genç adamın bir an adımını şaşırıldığını görürken sırttır, arkadaşına dönerek devam eder

“Bakir olduğu belli.. Baharda çıkan meyvelere benziyor..”

“Arthur, adam sana bunu söyletiyorsa, onu işten çıkartmanı bekliyorum..”

Merlin dönerek efendisine bakarken Arthur’un mavi gözleri çözdüğü kılıç kemerindedir, onu halledince bunu söyleyen şövalyeye dönerek konuşur

“Onu işten çıkartırsam Gaius’a veririm, sana değil.. Benim dokunduğumla sizin ne işiniz var?”

Oda bir anda sessizleşirken Merlin başını eğerek temizleme süngerleriyle oynar, Arthur ise ortada, güneş kadar parlak, sert bir sesle sorar

“Benim olana elini uzatmayı düşünen mi var? Varsa şimdi çıksın!”

Merlin korkuyla diğerlerine bakarken tüm şövalyeler yere bakıyordur, Arthur kızgın, konuşur

“Bir daha böyle bir saçmalık duymayacağım.. Kendi seviyenizde oynayın.. Bana kalkan kılıcı kırarım, anlaşıldı mı!”
“EVET EFENDİM!”

Merlin bir anda patlayan seslerle irkilir, sünger elinden düşerken onu almaya eğilir, Arthur sinirli, kapıya giderken konuşur

“Merlin, babama gidiyorum, odamı hazırla-“ Merlin koşturarak diğer kapıdan çıkar ve giderken şövalyeler sessiz, soyunmaya başlarlar..

Merlin temiz havlularla birlikte gelmiş, odaya girerken başını eğerek hangi ayağıyla girdiğine bakar, sonra başını kaldırarak yürürken onu odanın ortasında ona bakıyor bulunca gözleri büyüyerek sorar

“Babana gidiyorsun sandım-“
“Gittim..”

Merlin başını sallar, dönerek kapıyı kapatır ve banyoya gidip havluları bırakır, sonra içeri geçerken konuşur

“Su hazır.. Uyuyacak mısın-“
“Hayır, Merlin dalga geçerken ciddi değildim-“ Merlin başını sallar, önemi olmadığını belirtirken sinirle gülerken cevaplar
“Seninim sonuçta, değil mi? Prens olarak-“
“Yapma şunu..”

Merlin hayretle ona bakar, Arthur üzerindeki çıkartıp kenara atar ve tekrar ona dönerken devam eder

“O zırvalara girmediğin için seni tutuyorum, sen de önümde yere çökersen delireceğim..”

Merlin ‘peki’ diyerek öylece durmaya devam eder, Arthur gözlerini devirir ve banyoya giderken Merlin arkasından seslenir

“Ben çıkacağım, ne olacak?”

Arthur dönerek ona bakar, Merlin kapıyı göstererek sorar

“Sağ ayakla girdim yine-“ Arthur ona yürür ve bir an sonra onu ensesinden yakalamış, dudaklarını sahiplenirken Merlin elleri havada, onun kızgın öpüşüne karşı durur, Arthur ağzını açarak onu son bir daha öper ve sonra bırakıp banyoya giderken Merlin sessiz, kendi kendine başını sallayarak döner, kapıya gider..

2 gün daha böyle geçerken Merlin nereye gitse muzur bakışlar görüyor, bir anlam veremiyorken sanki eksik yaptığı bir şeyler varmış gibi hissediyordur..

Odaya girdiğinde Arthur ya orada olmuyor, ya da banyoda falan oluyorken Merlin bir daha onun tarafından öpülmemiş, bunu ortadan kaybolması olarak almışken çok gerekmedikçe onun odasına gitmez olmuştur..

Diğer yandan şövalyeler sırtarak onun hakkında konuşuyor, Merlin aşağı Merlin yukarılar devam ediyorken Merlin yılbaşının gelip çabucak gitmesini diliyordu..

Merlin elinde Arthur'un kıyafetleri, odaya girerken konuşur

“Özür dilerim, yolda başka bir görev verdiler-“ Arthur aldırıyor, devam etmesini işaret ederken Merlin kıyafetleri yatağa götürür, yayarak giymeye hazırlarken Arthur üzerindeki tüniği ensesinden çekerek çıkartır, kenara bırakırken Merlin iç gömleğini kaldırarak ona tutar, Arthur giyerken sırtı ona dönük, sorar

“Neden benden kaçyorsun?”

Merlin elleri havada, öyle durmaya devam ederken afallamış, cevaplar

“Kaçıyor muyum?”

“Kaçmıyor musun?”

“Sen ben etrafta olunca oralara buralara gidiyorsun-“

“Çünkü tam o vakitlerde geliyorsun-“ Arthur ona dönerken Merlin mavi gözleri büyümüş, şaşkın, cevaplar

“Özür dilerim.. Fark etmedim.. Kaçmıyordum..”

Arthur bir an daha onun gözlerini incelerken Merlin ne kadar uzun süredir göz göze gelmediklerini fark etmiş, o sürenin 2 gün olması ise kalbini durduruyorken konuşur

“Arthur..”

Arthur onun sesiyle ayılır ve dönerek yatağa giderken mırıldanır

“Akşam kutlamayı terk etme, ihtiyacım olabilir-“ Merlin başını sallar, yürüyerek onun pelerinini de alırken Arthur devam eder

“Bana kızgın mısın?”

Merlin yine donmuşken elinde kocaman pelerin, sorar

“Ne için?”

“Şövalyeler-“

“Değilim..”

Arthur başını sallar, dönerek pelerininin omuzlarına bırakılmasına izin verirken Merlin onun omuzlarına kumaşı yerleştirir, sonra kayarak önüne geçerken ipleri tutuyor, demirlerin altından geçirirken mırıldanır

“Diğer hizmetkarların daha farklı şeyler yaptıklarını duydum.. Gwen mesela-“
“Onlar kadın..”

Merlin başını sallar, bir şey söylemezken diğer tarafa geçer, o ipi de kollukların altından geçirmeye başlarken konuşur

“Sadece öpüşmekse, çok da zor değilmiş.. Seni öpmek istemeyecek birini bulamazsın nasılsa..”

Ve ona bir bakış atar, sonra tekrar iplere dönüp iki ipi çekerek bağlamaya başlarken Arthur mırıldanır

“Biri vardı..”

Merlin bunu duyunca kaşlarını kaldırarak dinlemeye devam eder, Arthur devam eder

“Onu öpersem ne yapacağını bilmiyordum..”
“Emretseydin?”
“O zaman isteyip istemediğini nasıl anlardım moron?”

Merlin ‘doğru’ diyerek düğümü atar, gerilerken sorar

“Öğrendin mi peki?”

Arthur başını iki yana sallar, dolabına giderek anahtarı sokar ve kapakları açarken içindeki tacını alıyor, cevaplar

“Öğrenemedim onu işten attım..”

Ve elinde taçla ona ilerler, Merlin ondan alırken hafifçe gülerek konuşur

“Yazık olmuş.. Veda öpücüğü verseydin bari- *eğil*-“ Arthur başını eğer, Merlin tacı onun altın sarısı saçlarına yerleştirir, sonra birkaç tutamı çekerek tacın üzerinden geçirirken Arthur cevaplar
“Sonra tekrar işe aldım, vedaya gerek kalmamıştı..”

Ve başını kaldırır, işi bitmiş, ona bakarken Merlin gülümseyerek cevaplar

“Ama sonra ben geldim.. Ve beni de öptüğüne göre, problem yok..”

Arthur derin bir nefes alır, başka bir şey söylemezken dönerek çıkıp gider, Merlin arkasından dönüp eşyaları toplarlar..

Kutlama neşeyle devam ediyorken Gwen'in kısa etekleri herkesin dikkatini çekiyor, genç kadın da bundan şikayetçi görünmüyorken Merlin kenarda bekliyor, diğer uşaklarla konuşuyordur, o sırada aklına gelerek sorar

“Arthur'un daha önce kovup sonra tekrar işe aldığı bir hizmetkarı varmış,-“
“Evet, sen, ne oldu?”

Merlin gülerek *'hayır'* der, düzeltir

“Benden önce..”
“Yok öyle bir şey.. İşten atıp da geri aldığı tek sensin-“
“Yanlış biliyorsun, daha Arthur bugün anlattı..”

O uşağın efendisi onu çağırır, uşak fırlarken Merlin dönerek Gwen'i arar, kısa etekli kadını kendine çekerken Gwen gülümser

“Dans mı edeceğiz?”

Merlin güler ve onu reddetmez, ikisi adım atarken Merlin sorar

“Gwen, Arthur'un benden önce kovup, sonra tekrar hizmetine aldığı bir hizmetkarı oldu mu hiç?”

Gwen bir süre düşünür, sonra hayır derken cevaplar

“Bir sen varsın.. Seni de gerçekten kovmamıştı zaten.. Kovduğu adamları şehir dışına yollar, ev verir, iş verir.. Sana bir şey yapmamıştı, geri alacağını biliyorduk.. Garip olsa da..”

Merlin sessiz, onu çevirirken Gwen neden sorduğunu soruyordur, Merlin 'hiç' diyerek cevaplarırken onu bir daha döndürür, o sırada efendisinin nerelerde olduğuna bakarken daha başını çevirdiğinde onunla göz göze gelince hareketlerine nasıl devam ettiğini bilmez, ama kollarındaki kadını düşürmeden veya rezil etmeden ilerletir, bırakırken nefesi boğazında, dönerek kapılardan birini açar ve çıkararak partiden ayrılır..

Arthur kapıyı açarak odasına girdiğinde onu görmeyi beklemiyor, ama ateşe odun atan Merlin ayağa fırlıyorken ona dönerek konuşur

“Odayı ısıttım, gidiyorum-“ Arthur oraya gelip yanından geçecek adama bakarken eliyle kapıyı iter, tahta kapı yerine yerleşirken Merlin arada mesafe olmasına rağmen durur, Arthur sorar
“Ne oldu? Bir şey olmuş..”

Merlin başını iki yana sallar, Arthur pelerininin iplerini çözüyor, tekrarlar

“Ne oldu Merlin, bana yalan söyleme-“

“Ama cevap vermek istemiyorum-*dur*” Uzanıp onun parçalayacağı kumaşı açmaya başlarken Arthur çenesini kaldırarak tavana bakıyordu, konuşur
“Korkunç bir geceydi, sana sonuna kadar kal demiştim-“
“Özür dilerim, midem bulandı-“
“Kız gibisin..”

Merlin yorum yapmaz, pelerini sökmüş, havada çevirir ve onun rüzgarıyla dönerek dolaba giderken Arthur kollarını rahatlatıyor, mırıldanır

“Merlin,-“ Merlin ona dönerek konuşur
“Şu öpmek istediğin ama tepkisini bilemediğin hizmetkarına ne oldu?”

Arthur bunu beklemiyor, ona bakarken eli diğer kolundadır, Merlin devam eder

“Hikayenin devamını merak ettim.. Benden önce o vardysa, bir şekilde bir şey yaptı ve onu kovdun, öyle değil mi?”

Arthur ona bakıyorken uyanır ve yatağına giderek cevaplar

“Niye ilgini çekiyor-“
“Bir gün benim de başıma gelebilir de ondan.. Ne oldu, ne yaptı?”

Arthur iç çeker, cevap vermeden kolluklarını açarken Merlin bekliyordur, tekrar sorar

“Arthur, o adam benden önceydi, değil mi?”

Sarışın prens yine cevap vermezken Merlin onun yalan söylememesiyle ayrı bir mutluluk duyuyor, bir adım daha atarken odada sadece ateşin çıtırtıları duyuluyordur, hizmetkar konuşur

“Arthur.. Bana bak..”

Arthur sağ koluğunu çıkartarak ona dönerken uzatarak cevaplar

“Bunları parlat lütfen-“ Merlin uzanarak alır, ama daha ondan kopartmazken Arthur da bırakmaz, hizmetkar bir anda konuşur
“Sağ ayağınla girdin..”

Arthur kaşlarını çatarak başını kaldırır ve ona bakarken Merlin koluğu ondan çeker gibi, ona bir adım daha atarak onun alanına girerken fısıldar

“Ben almalıyım, değil mi-“ ve onun dudaklarını örterken Arthur nefesini ona bırakır, kolluk yere düşerken Merlin elini onun saçlarına sokar..

Arthur şaşkın, inanamıyorken hayatında ilk defa birisi *onu* öpüyordur, sarışın adam bir an nasıl cevap vermesi gerektiğini bilemezken Merlin'in elleri onun yüzünü kavrar, onu ittirirken Arthur geriler..

prensın sırtı yatağın sütununa dayanır, Merlin memnun bir ses çıkartarak onu ensesinden tutarken Arthur onun beline parmaklarıyla tutunuyor, yavaşça nefesini bırakarak geri çekilir, ona bakar..

Mavi gözler onun gözlerini bulurken Arthur elini kaldırdığını hissederek, siyah saçları çekerek onun alnını açarken Merlin gözlerini kapatır, prens mırıldanır

“Ne yapıyorsun?”

Merlin hafifçe gülümserken tekrar gözlerini açar, cevaplar

“Ealdor’un yılbaşı geleneklerinden bahsettim mi hiç?”

Arthur hafifçe sırtırken kaşını kaldırır, Merlin sırf onu öpmek için gelenek icat etmiş prensine dayanırken konuşur

“Bir asil kanı yakalayıp onu öpen basit kanlı, tüm gece boyunca onu öpmek zorundadır, yoksa o yıl bitmeden ölür..”

Arthur onun beline kolunu sarıyor, ‘*bak sen*’ derken Merlin başını sallar, ciddiyetle devam eder

“Çok acı, elem, keder dolu bir ölüm olur.. Birini gördüm, bizim köydeydi, bir asili öpmüş, ama bütün gece öpüşmemişler, 1 ay sonra hık diye ölmüştü-“

“Hık diye?”

Merlin başını sallar, Arthur iç çekerek nefesini bırakırken cevaplar

“Eh.. Senin hık diye ölmeni istemeyiz..”

“Teşekkür ederim efendim..”

“Ne kadar kötü bir hizmetkar olsan da..”

Merlin gülümser, ona bakarken Arthur sorar

“Nasıl oluyormuş bu?”

Merlin usul bir ‘*böyle*’ diyerek ona uzanırken Arthur da gülerek onu kendine çeker, Merlin gülümseyerek elini onun sarı saçlarına sokarken prensi onu kendine çeker..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Raise a toast! ⁶

“Ben Gwen’in saçlarına kadeh kaldırıyorum!”

Her yerde kahkahalar patlarken Merlin de gülüyor, kadehini kaldırır, esas kadehi kaldıran uşak ilerdeki Gwen’e elini kaldırırken güzel nedime gülüyor, başını eğiyordur, Merlin onun saçındaki çubuğu çeker, kimsede olmayan kıvrıcık saçlar dağılırken herkes bağırır, kadehler yuvarlanır..

Merlin kendi yudumunu yutmuşken sıra ona gelmiş, kadehini kaldırarak konuşur

“Ben de hepiniz gibi önce Camelot’a kadeh kaldırıyorum-“ hepsi gülerek prensin hizmetkarının *zorunlu* kadeh kaldıracağı şeyleri beklerken Merlin de gülümsüyor, bir kolu Gwen’in omuzlarında, devam eder
“kralımızın daha nice yılbaşılarını görmesi-“
“Yeter yeter anladık-“
“O paragrafı ezberledik, Arthur’a geç!”

Merlin bir kahkaha atarken Gwen de gülümsüyordur, ana partiden kopup gelmiş, kızgınlıkla içeri giren sarı başı görürken gülümser, Merlin ise görmemiş, başını sallar ve herkes gibi o da *kendi* efendisine kadeh kaldırırken konuşur

“Bir gün gelmiş geçmiş *en iyi* kral olacak adama-“ hepsi başlarını sallayarak kadehlerini kaldırırken Merlin de gülümser..

Arthur kaşlarını çatarak dururken bir an kalabalığa bakar, anlamaya çalışırken kimse onun geldiğini fark etmemiştir, prens anlaşılan uşakların partisinin en coşku dolu anına denk gelmişken Merlin devam eder

“Onunla beraber iş yapacak olan hepimize-“ alkışlar duyulurken Merlin parmağını kaldırır
“*Sabır*-“ Kahkahalar patlarken Arthur kaşlarını çatır, Merlin devam eder
“Güç, iyi niyet-“ Erkekler ‘*azim*’ diye bağırıyorken nedimelerin tarafından bir iç çekiş duyulur, Merlin oraya dönerken kıkırdayan genç kızlar başlarını eğer, Merlin gülümser
“Ne söylemem gerek-“ siyah saçlı bir kız gülümserken cevaplar
“Sakatlanmasın-“ Merlin başını sallar, korku dolmuş gibi tekrarlar konuşur
“Sakatlanmasın, düşüp bir yerini yarmasın,-“
“Saçları hep böyle güzel olsun!”

Merlin ‘*hey!*’ derken bir kahkaha patlar, Merlin gözlerini devirirken Gwen arkadaşını dürtükleyerek konuşur

“Sen söyle, söylemezsen ya bozulursa-“ Merlin itiraz edecekken alkışlar patlar, genç adam iç çekerken cevaplar
“İyi.. Saçları güzel olsun, gözleri güzel olsun, başka?”

⁶ Cheers! Today we’re all raising a glass of something alcoholic. Whether eggnog, wine or beer, we’re all a nice evening where the cups never run dry, and all is merry and bright.

“Sesi güzel olsun-“

“O kadar bağırımdan sesi ben olmadan bozulacak zaten-“

“Olsun sen söyle-“ Merlin gülererek gözlerini kapatır, sonra açarken cevaplar

“Sesi de güzel olsun, bana çok bağırmasın-“ Kızlar *ammm* derken Merlin bir an onlara bakar, Arthur da oraya bir bakış atarken Merlin devam eder

“Hiçbirimize çok bağırmasın..”

Hepsi buna kadeh kaldırırken Merlin düşünceli, ilerde bir noktaya bakıyor, devam eder

“Kendini tehlikeye atmasın, aptalca cesurluklar yapmasın.. Çevresinde onun için çalışanları yok saymasın.. Feda edilebileceklere kıymayı öğrensin-“

“Sana mesela?”

Merlin dileklerinden uyanarak ona dönerken başını sallar

“Bana mesela.. Prens Arthur’a-“

“Arthur’a!”

“*Arthur’a!*”

Tüm kadehler kalkar ve devrilirken Arthur sessiz, dönerken tepsi taşıyan bir çocuğa çarpar, çocuk özür dilerken Arthur onu yavaşça çekip yola devam eder ve gözden kaybolurken Gwen gülümseyerek kadehini indirir..

Asiller salonu tamamen sessizlik içinde, tüm uşaklar da duvara dizilmişken kral elinde kadehi, yeni yılı karşılamak üzere, uzun konuşmasına devam eder

“Ve benim için ülkemden sonra en değerli şey olan oğluma..”

Arthur hafifçe gülümser, konuklardan onaylayan sesler çıkarken Uther konuşur

“Arthur, taçlı prens olarak bundan sonra yılı açacak..”

Arthur babasına selam verir, ayağa kalkarken Uther gerileyerek tekrar şatafatlı tahtına oturur, Arthur ise elinde gümüşten kadehi, bir an düşünürken sonra konuşur

“Yeni yılın sadece Camelot’a değil, tüm Albion’a iyi gelmesini diliyorum.. Gücümüz güçsüz olanları korusun, ve bu yıl boyunca da hepimizi benim olabileceğimden çok daha iyi bir kral olan babam yönetsin diliyorum..”

Merlin konuşan prensini izliyor, hafifçe gülümserken Gwen yanında, fısıldar

“Sence buna inanıyor mu?”

“Bence artık şüphe etmeye başladı..”

Gwen de başını sallarken Arthur devam ediyordur, Merlin yine onu dinler

“-ve Camelot tüm asilleriyle, asil olmayanlarıyla bir bütündür.. Bugün ayakta durabiliyorsak, ben burada yer alabiliyor, size bakabiliyorsam..”

Merlin kaşlarını çatarken Gwen de yanında, fısıldar

“Bu standart konuşması değil-“ Uther da oğlunu izliyordur, Morgana keyiflenmeye başlamış, ağırlığını diğer tarafa geçirirken prensi izliyordur, Arthur devam eder

“Şu anda burada böyle rahat durabiliyorsak, bu bize hizmet edenler sayesinde, bunu unutmamamız gerek..”

Asillerin başları düşünceyle sallanırken kendi aralarında gülümseyerek düşünceli prensi gösterirler, Merlin hafifçe gülümserken Arthur sesini bir oktav daha yükselterek devam eder

“Bu sene kadehimi bize hizmet edenlere kaldırmak istiyorum.. Gaius’a, o olmasa çoktan öleceğimiz adam..”

Yaşlı adam pembeleşmiş, herkes ona dönerken kibarca gülümser, Uther da hafifçe gülümserken Arthur karşı çıkan görmeyince rahatladığı belli, daha da muzurlaşarak geriye işaret eder

“Orada, Gwen, o olmasa Morgana bu kadar güzel olamazdı-“ Morgana hayretle ona bakarken Gwen ıslık ıslık gülümsüyordur, kibarca selam verirken Merlin gülümseyerek ona bakar, genç kadını omuzlarından sıkarken Arthur kalabalığı izliyor, bir adım ileri atarken farklı bir tonda, devam eder

“Ve ne kadar beceriksiz olsa da,-“ Merlin şokla başını kaldırarak ona bakarken Arthur’un mavi gözleri kalabalıkta, ona bakmadan devam eder

“Bir prensin nasıl yaşadığını *bala* anlamasa da-“ Merlin’i tanıyanlardan, sarayda yaşayanlardan kibar gülüşler duyulurken Merlin kızarmaya başladığını hisseder, Arthur onun tarafına dönerek konuşur

“Beni yavaş yavaş olduğumdan daha iyi bir prens haline getiren Merlin’e kadeh kaldırıyorum.. O olmasa Camelot eksik kalırdı..”

Merlin ona bakıyor, şu dakikada yaşadığı tüm zorluklar bitmiş gibi hissediyorken Arthur onun bakışını bir saniye daha tutar, sonra kalabalığa dönerek kadehini kaldırırken herkes Camelot’a selam verir, yeni yıla girilirken Merlin Gwen’in ona uzattığı kadehten bir yudum alır, sonra başını kaldırarak onun tarafına bakarken prensi de babasıyla konuşuyor, cümlesi bitince o tarafa bakar, zaman donarken Merlin onunla gurur duyduğunu gözleriyle ona anlatmaya çalışır, ve Arthur bir şekilde anlarken başını sallar, Merlin gülümserken diğer yana döner, yeni yıl başlar..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Hungover ⁷

“Ah.”

Merlin o tarafa dönerken kaşlarını kaldırır, Arthur daha o eylemi yapabilme yeteneğine haiz değil, tekrar başını bırakırken konuşur

“Merlin. Su.”

Merlin uzaklaşırken Arthur tekrar çatlak sesiyle emreder

“Sessiz-“

“Zaten sessizim efendim-“

“*Daha da* sessiz o zaman.”

Merlin gözlerini devirir, suyu doldurur ve sonra ona getirirken konuşur

“Aynı söylediğiniz gibi oldunuz, büyük bir öngörü-“ Arthur gözlerini açarak ona bakar, daha uyanamamış mavi gözleri onu bulurken Merlin gülümser, Arthur suyu içmezken inatla sorar

“Ne söyledim?”

Merlin’in mavi gözleri hafifçe büyür, Arthur deli gibi ne söylediğini düşünürken daha açılmamış beyni fazla yardımcı olamaz, Merlin fısıldar

“Hatırlamıyorsun.. Hiçbir şeyi mi hatırlamıyorsun-“

“Ne oldu? Senin görevin beni rezil olmaktan kurtarmak-“

“Kurtardım zaten, olan *burada* oldu.. *Ab*, gideyim-“ Merlin döner ve uzaklaşırken birden sarhoş prensi önünde bulur, Arthur ayılamasa da vücudu çalışıyor, ona parmağını kaldırır, gözleri tehlikeli, sorar

“Ne oldu.”

Merlin başını iki yana sallar, onu geçecek olurken Arthur onun kollarını yakalar, tıslar

“Ne oldu Merlin? Sana-“ Arthur bir an onu izler, gözleriyle inceler, yavaşça bırakırken dengeli olmaya çalışarak sorar

“Sana bir şey yapmadım, değil mi?”

Merlin başını eğer, Arthur şu anda kusmak istiyor, ama daha önemli bir konu önünde duruyorken ilerler ve onun yüzünü elleri arasına alır, başı kaldırırken sorar

“Merlin.. Söyle, bir şey yaptım mı-“

“Efendim-“

⁷ Urgh *stumbles in* As we all partook of the ale yesterday, today we are most definitely hungover. And so is our Prince. Today, people, is Arthur Has A Hangover Day. Let us all fic (quietly) and make the most of his [dreaded] state.

“Yaptım.. *Yaptım*, değil mi? Ondan böyle devamlı eğilip bükülüyorsun, biliyordum! Babama dedim, sarhoşken bana başkası baksın dedim-“ Arthur onu bırakır ve odada ilerler, banyoya girer, birkaç saniye sonra bir öğürtü sesi gelirken Merlin yüzünü buruşturur, o tarafa ilerlerken Arthur tekrar çıkıyor, konuşur

“Midem bulanıyor-“

“O kadar mı kötü-“

“Sen değil!”

Merlin şaşkınlıkla geriler, ona bakarken Arthur tekrarlar

“Yani.. Hatırlamıyorum, ama sen kötü değilsindir.. İyi miydi? Merlin ben hizmetkarlarıma bunu pek yapmam, bir şeye zorlamadım seni umarım-“

“Arthur-“

“Arthur'lama!”

Ve ‘ow’layarak başını tutar, bir an öylece kalırken sonra elleri hisseder, Merlin onu çeviriyor, konuşur

“Neden yatmıyorsun? Daha çok erken, biraz daha uyu, her şey daha iyi olacak-“

“Nasıl bu kadar iyi yürekli olabiliyorsun? Sevişiyoruz ve sonra ben hatırlamıyorum ama hala iyisin..”

“Muhtemelen sevişmediğimiz içindir Arthur.. Yat hadi..”

Arthur bunu duyunca yarı yolda kalırken ona döner, gülümseyen adamı bulurken konuşur

“Merlin.”

“Ama çok uygundu-“

“*Merlin.*”

Merlin gülerek özür diler, Arthur atılarak onu yakalarken hizmetkarı gülerek ondan kaçmaya çalışır, bir an sonra kendini yatakta bulurken gülüyor, konuşur

“Özür dilerim! Ama dayanamadım, ben zayıfım-“

“Prensini aldattın-“

“Ben hiçbir şey söylemedim! Sen panikledin, zaten içinde varmış! Vurma, *hey-*“ Merlin gülerek yana bükülürken Arthur onun yanağına çenesini bastırır, Merlin hala gülüyor, vücudu hafifçe sarsılıyorken Arthur müziği dinleyerek sorar

“Ve gülüyorsun..”

Merlin’in gülüşü yavaşça dinerken Arthur başını çeker, Merlin dönerek ona bakarken ikisi göz göze gelirler, genç hizmetkar cevaplar

“Gülmezsem ağlayacağım da ondan..”

Arthur’un ifadesi yavaşça değişirken Merlin dudaklarında hala bir dakika önceki gülümsemenin izleri, konuşur

“Benim düşüncelerim ancak senin sarhoşluğunda olabilir-“ Merlin bir an sonra susturulurken şokla gözlerini açar, yatakta biraz daha geri itiliyorken dudakları örtülüdür, genç adam tekrar gözlerini kapatır ve onu kendine çekerken inleyerek parmaklarını sarı saçlarda büker..

Merlin Arthur’un elini belinin altında hissederken sarışın adam onu kendine çekiyordur, Merlin kalçasını kaldırarak kendini ona dayarken bir süre daha böyle giderler, ayrıldıklarında Merlin açlıkla nefes alırken Arthur konuşur

“Hiçbir zaman, *hiçbir zaman* unutacak kadar sarhoş olmam Merlin..”

Merlin nefessiz, bakışlarını ona kaldırırken aynı amaçla ona yalan söyleyen prensine bakar, sarışın sırtarak tekrar ona eğilir, dudaklarını örterken Merlin gülümseyerek onu kendine çeker..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Decorating ⁸

“Sola-“

“Daha sol kalmadı Arthur-“

“Sola, Merlin!”

Merlin gözlerini devirir, tülleri sola asarken Arthur memnun bir ses çıkartır, Merlin gerilerken konuşur

“Evet bitti, daha bir sürü işim var, izninizle efendim-“ ve koşarak kaçarken Arthur arkasından sırttır, görmez..

Merlin oradan oraya tepsi taşıyor, her yanı un, aşçılardan bağırışlarına yetişiyorken herkes bir şeyleri taşıyor, süslüyor, hazırlamaya çalışıyordu, o sırada bir kız eğilip seslenir

“Merlin! Arthur seni çağırıyor-“ Merlin gözlerini devirir, işlerini bırakır ve dönüp çıkarken kimseyi göremeyince üstündeki unları *hızlıca* temizler, sonra koşturarak merdivenleri çıkar ve koridorlara girer, Arthur’u ilerde görürken sorar

“Beni çağırmışsınız efendim-“

“Evet, bu süsler olmamış. Düzelt.”

Merlin dönerek hayretle ona bakarken Arthur elini sallar ve uzaklaşır, Merlin arkasından pis bir bakış atarken dönerek süsleri yolar..

Merlin ana salona girdiğinde kalabalıkla irkilirken her uşak sanki buradadır, hepsi bir şeyler yapıyorken Merlin de yürüyerek iş ister, o sırada bir kız gülerken konuşur

“Merlin orada duruyor!”

Başlar oraya dönerken Merlin nerede durduğunu sorar, gülen kız gösterir

“Ökse otu..”

Ve dönerek tekrar ona bakar, Merlin anlamadığı belli, ellerini açarken genç kız kollarını kavuşturarak cevaplar

“Camelot’ta ökse otu altına gelenler öpüşür Merlin.. Ealdor’da yok muydu-“

“Ot vardı, ama gelenek yoktu-“ kız onu dinlemez ve onu kendine çekip öper, Merlin şaşkın, ona tutunurken bir süre sonra genç kız gülümseyerek döner ve uzaklaşır, arkadaşlarına sırttırırken kızlar kıkırdaşır, Merlin sessiz, dönerek uzaklaşır..

⁸ The time of Yuletide creeps ever closer, and Camelot is in serious need of some festive redecorating; Merlin doing so in a less than traditional manner, armies of servants covering the castle in holly and mistletoe, or just Arthur being a prat and making Merlin move the decorations just a little bit more to the left.

Arthur yanağını kaşıyor, ilerliyorken ileride gülererek aşağıyı izleyen Morgana'yı görür, onun yanına giderken sorar

“Merlin nerede, kayboldu-“

“Aşağıda, zavallıcık..”

Arthur aşağı bakarak *zavallıcığın* ne yaptığına bakar, kaşlarını çatarken konuşur

“Neden o şövalye onu öyle öpüyor-*Merlin*-Neden!?”

Morgana gülererek ona dönerken cevaplar

“Benden duymadın-“ Arthur ona dönerken kalbiyle söz verdiğini mırıldanır, Morgana gülümseyerek açıklar

“Hizmetkarın oldukça ünlü ve görünüşe göre aynı zamanda çekici Arthur..”

Arthur kaşlarını çatır, Morgana devam eder

“Kızlar kendi aralarında bir iddiaya girmişler, Gwen bahsetti.. Sözde ökse otu altına iki kişi düşerse öpüşmeleri gerekiyormuş, Camelot geleneğiymiş-“

“Böyle saçma bir gelenek daha duymadım-“

“Ama işe yarıyor.. Merlin sabahtan beri nereye basacağını şaşırılmış durumda, zavallıcık..”

Arthur dönerek aşağıyı izler: şövalye alacağını almış, Merlin'in sırtını gümbürdeterek onu yollarken zavallı genç adam serserim, elini saçlarına sokarak yürürken etraftakilere bakışlar atarak gider ve koridorlardan birinde kaybolurken Arthur dişlerini gıcırdatır..

Arthur sıkılmış, saraydaki tüm uşaklar ve hizmetçiler sanki bir şey yapmak için kaybolmuşken Arthur da kendini koridorlara atmış, olayın kaynağını arıyorken bir süre sonra fısıltılarda yakalar;

“Margaret de öpmüş, tadı muhteşemmiş-“

“Prensın hizmetkarı tabii-“

“Arthur da öpüyor mudur sence-“

“Bize düşmez, ama ben de yakalamak istiyorum-“

“Merlin dört dönüyor zaten, hem bir sürü işi var, hem bizden kaçıyor, hem de Arthur'un ona bugün iş vermeyeceği tuttu, saraya kaldı!”

Kızlar gülüşerek yollarına devam ederken Arthur çenesi sıkı, kendini zavallı hizmetkarını bulmaya adarken yeni yollara gider..

Merlin yere çökmüş, ağacın altındaki toprakları temizliyorken birkaç uşak da ağacı süslemeye başlamıştır, büyük salon kalabalık, herkes bir şeyle uğraşıyorken Merlin

toprakları toplamış, ayağa kalkar ve yürürken salona giren Arthur'u görünce rahatlayarak ona ilerler, konuşur

“Bir şey mi istediniz efendim, söyleyin yapayım-“ Arthur kaşını kaldırırken sorar
“Bu kadar istek niye Merlin?”

Merlin gözleriyle etrafa bakınır, sonra ona dönerken cevaplar

“Lorduma hizmet etmek benim esas işimdir efendim.. Arzunuz nedir?”

Arthur karşısındaki adamı izleyen gözlerden haberdarken daha önce çok ava katılmış, istenen tavşanı tanıyabiliyorken konuşur

“Bir arzum yok, ne yapıyorsunuz diye bakmaya geldim..”

Merlin'in omuzları düşer, Arthur bir an onun için üzülürken genç adam elindeki çömleği göstererek konuşur

“Şunları dışarı atacağım..”

Arthur başını sallar, Merlin onu geçerek yürürken durmaz, ama Arthur ona dönerek seslenir

“Merlin-“ Merlin durarak ona döner, Arthur ona ilerleyerek saçma sapan bir görev yaratacakken Merlin'in arkasındaki kızların kıkırdayıp tepeyi gösterdiğini görünce başını kaldırır, Merlin de ona uyararak başını kaldırırken gördüğünde inler, Arthur başını ona indirirken sorar

“Ne, o kadar mı kötüyüm?”

Merlin hayretle ona bakarken Arthur cevaplar

“Bütün gün yaşadıklarından daha iyi olacağım kesin, hiç bir *Prens'i* öptün mü Merlin?”

Merlin başını iki yana sallar, gerilerken konuşur

“Toprak, atayım-“ Arthur atılarak onu göğsünden yakalar, çekerken konuşur

“Halkımın geleneklerine uymam gerek-“ Merlin zayıf bir ses çıkartırken fısıldar

“Gerek yok Arthur, gerçekten-“ ama prens ona aldırmadan onun dudaklarını örterken çömlek yere düşer, salondaki herkes onlara bakar..

Merlin gün boyunca bir sürü öpücük yaşamış, ama gerçekten hiçbiri böyle hissettirmemiş, midesini bir anda yere düşürmemişken Arthur'un parmakları onun göğsündeki kumaşı çevirerek onu biraz daha kendine çekiyordur, Merlin onun kollarını tutarken ağzını açar..

Prens onu daha da kendisiyle doldururken Merlin inlemekten korkuyor, başı dönerek geriler ve ayrılır, ona bakarken Arthur da gözlerini açıyordur, Merlin bir an gördüğü

bakışla baştan aşağı titrerken yere çökerek mucize eseri kırılmamış çömleği alır, dönüp koşturarak çıkarken Arthur ağzında onun tadı, dilini yavaşça damağına sürterken döner, o anda herkes canlanarak işine bakarken Arthur yavaşça diğer kapıya gider..

Merlin tüm işlerini bitirmiş, kollarında yeni odunlar, prensin kapısını vurur ve içeri girerken Arthur o tarafa döner, onu görünce konuşur

“Ah.. Yerleştir, sonra gidebilirsin..”

Merlin başını sallar, içeri girip şömineye gider ve odunları odunluğa yerleştirirken sorar

“Yeni odun atayım mı?”

“Bir tane yeterli..”

Merlin bir odun alır ve onu ateşin kalbine koyar, sonra dönüp kalkarken konuşur

“İyi geceler Arthur-“

“İyi geceler Merlin..”

Merlin bu cevabı duyunca adımını durdurarak ona döner, prensine bakarken Arthur ateşi izliyordur, Merlin dikkatle onun yanına yürürken sorar

“Arthur, iyi misin?”

Prens ona dönerken hafifçe gülümser, cevaplar

“Neden olmayayım? İyiyim Merlin..”

“Peki.. Öyle diyorsan..”

Arthur başını sallar, Merlin dönerek gidecek olurken sonra bir anda gülümser, mavi bakışları yukarı çıkarken gözleri bir an sarı sarı parlar, Arthur neden durduğunu sorarken Merlin ona dönerek cevaplar

“Hiç.. Fark ettim de..”

“Neyi?”

Merlin parmağıyla yukarıyı gösterir, Arthur başını kaldırırken görür, konuşur

“Ben oraya ökse otu astığımızı hatırlamıyorum-“

“Ben astım efendim,-“ Arthur başını indirirken ona bakar, kaşını kaldırırken sorar

“Amaç?”

Merlin hafifçe gülümser, cevaplar

“Dekorasyon.. Geleneklerinizi bilmiyordum, yemin ederim..”

Arthur onun doğru söylediğini biliyor, zira öyle bir gelenek *zaten* yokken mırıldanır

“Eh.. Madem durduk-“

“Evet..”

“Önce sen gördün..”

Merlin yine usul, bir ‘*evet*’ fısıldarken ne zaman dip dibe geldiklerini anlamaz, ama bir önemi de olmazken dudaklarını ona uzatır, hafifçe değdirirken bir an sonra prens onu kendine çekince gevşeyerek ona tutunur, o sırada odanın tavanını bir sürü ökseotu kaplarken Arthur fark etmez, bin yıllar sonra bir sürü çiftin birleşmesini sağlayacak geleneği onlar başlatırken Merlin sırtarak onu kendine çeker..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Cold ⁹

* Sia - Breathe Me *

“Merlin! MERLIN!”

Merlin onun sesini, hayır *haykırışını* duyarak yere çökerken kar dizlerinin altında ezilir, mavi gözler yere bakıyor, beyazlığa düşen kırmızıyı fark ederken Arthur bağıryordur

“MERLIN! MERLIN GELDİM-“ Merlin başını kaldırır, ona bakarken koşan, koşarken elindekileri fırlatan prensini görür, Arthur onun gözlerine bakıyor, bir şey bağırarak karşısına çökerken Merlin yığılır, kollar onu yakalarken dünya önce beyaz, sonra siyah olur..

“Merlin-Merlin uyan-BİRİ YARDIM GETİRSİN!”

Merlin onun bağırırlarını duyuyorken biri cevaplar

“Efendim,-“

“Bana efendimleme! Çözüm ver-“

“Fırtına tekrar başlıyor, saklanacak bir yer bulmamız lazım-“

“Git başımdan!”

Merlin ona askere bağırmamasını söylemek istiyorken enerjisi yok, gözlerini bile açamıyor, öylece yatmaya devam ederken nerede yattığını düşünür, kulağında sıcak bir şey varken Merlin o sıcak şeyin oynamasıyla parmakları anlar, Arthur’un onu kollarında tuttuğunu fark ederken hafifçe kızarmasını engelleyemez, Arthur bu kör soğukta hiçbir şeyi fark etmezken konuşur

“Şurada bir mağara var! Yardım et-“ Merlin tekrar kaldırıldığını hissederken bu sefer içi geçer, uyku onu havada kaparken büyücü teslim olur..

Merlin acıyı hissederek gözlerini açarken Arthur ‘şış’ler, konuşur

“Az kaldı.. Dişini sık..”

Merlin dişlerini sıkarken Arthur gülerek onun saçlarını okşar, sonra sorar

“Nasıl hissediyorsun?”

Merlin omzundaki sargının daha da sıkılaştırılmasını dinliyor, mırıldanır

⁹ Cold! Today is freezing; a nice quiet morning snuggled up to your court member of choice seems like just the thing, or perhaps indulging in some well-meant subterfuge to make sure you’ve got someone keeping you warm. After all, it only counts as lying if they catch you out.

“Soğuk..”

“Ne kadar soğuk?”

“Çok soğuk.. Ölüyor muyum Arthur?”

Başını ona çevirerek gözlerini açar, ona kızmaya hazır bir prens bulmak isterken karmakarışık bir adam bulunca kaşlarını çatar, Arthur konuşur

“Elbette ölmüyorsun-“

“Bilmiyorsun..”

Arthur susar, Merlin başını tekrar mağaranın tavanına çevirirken Arthur uzanarak onun yukarısına gelir, cevaplar

“Ölmüyorsun. Sabah olunca geri döneceğiz, ve Gaius sana bakacak, iyileşeceksin..”

Merlin cevap vermez, Arthur onun sağlam omzunu tutarak sıkarken konuşur

“Anladın mı? Merlin?”

“Anladım.. Ama inanmıyorum-“

“Merlin, lütfen..”

Merlin bakışlarını ona çevirir, hafifçe gülümserken cevaplar

“Ölmek benim için önemli değil Arthur-“

“Benim için önemli.. Ölmeyeceksin ve bu son sözüm, anlaşıldı mı?”

Merlin anlaşıldığını mırıldanır, sonra tekrar gözlerini kapatırken Arthur yarasına bastırır, Merlin ‘hey’leyerek gözlerini açarken Arthur konuşur

“Uyandın, bir daha uyuyamazsın, tehlikeli-“

“Kafama darbe almadım-“

“Yine de uyuma.. Ki seni azarlayabileyim-“

“Ölürsem diye, değil mi-“

“Evet.. Merlin sen aklını mı kaybettin, tek başına ona çıkmak-“

“Ama öldürdüm-“

“Evet, sen de ölecektin neredeyse! Gerizekalı!”

Merlin derin bir nefes alır, cevap vermezken Arthur bezi bağlar, iyice sıkarken Merlin inler ama prensi özür dilemez, sonra onun arkasına geçer ve yanına oturur, başını kucağına alır ve battaniyeyi diğer taraftan çekerek onu daha da sararken Merlin mırıldanır

“Kendini ölüme atan her hizmetkar bu lükse sahip oluyor mu-“ onun gülümsemesini duyarken mutlu olur, derin bir nefes alırken Arthur bir süre sonra konuşur

“Ölüyorsun sandım..”

Merlin konuşmaz, burnu soğuk havada kıpkırmızı olmalı, bunu düşünürken Arthur devam eder

“O kadar kan.. Merlin sen kanlara bulanmaması gerekenlerdensin.. Ben savaşlarda dövüşürken sen sarayda durmalısın, ya da gerideki çadırda, en güvenli yer neresiyse orada..”

Merlin tavanı izliyor, yorgun, cevaplar

“Sarayda kalırsam hizmetkar olamam.. Sen nereye, ben oraya-“

“O zaman geride olmalısın.. Bir daha bu korkuyu bana yaşatmayacaksın, anladın mı beni?”

Merlin anladığını mırıldanır, Arthur eğilerek onun siyah saçlarını öperken fısıldar

“Herkes dışarıda.. Uyuyorlar..”

Merlin mavi bakışlarını çıkartabildiği kadar ona çıkartırken cevaplar

“Üzülerek belirtmeliyim ki yaralı ve yorgunum efendim.. Beni kıpırdatmadan zevkinizi tatmin edebiliyorsanız buyrun-“ Arthur gülerken onun alınına hafifçe vururken Merlin de gülümser, Arthur fısıldar

“Yapabileceğin bir şey yok mu?”

Merlin sessizleşir, gözlerini kapatırken Arthur konuşur

“Ateş bir anda sönebilir.. Rüzgar güçlü..”

Merlin gözlerini açarken sesi ciddi, mırıldanır

“Bilmedikçe, görmedikçe beni kabul edeceğine söylemiştin-“

“Bazı fikirlerim değişti diyelim..”

“Kalıcı mı?”

“Olmazsa yapmayacak mısınız?”

“Hayır..”

Arthur iç çeker, onu biraz daha sıkarak daha da kendine yerleştirirken cevaplar

“Kalıcı o zaman.. İyi olman gerekiyor Merlin..”

Merlin iç çekerek başını onun göğsüne dayarken mırıldanır

“Zaten iyiyim.. Burada.. Böyle-“

“Romantikleşme, ben gerçek halden bahsediyorum..”

Merlin hafifçe gülümser, sonra başını ona çevirirken konuşur

“Ateş sönerse her yer karanlık olur-“

“Evet.. Hadi.. Lütfen..”

Merlin iç çeker, yavaşça başını kaldırırken Arthur onun başını destekler, genç büyücü ateşe nefesini üflediğinde ateş sönerken Arthur'un nefesi kesilir, Merlin gözleri kapalı, hafif kelimelerle konuşuyorken Arthur onu tutuyordur, ondan daha çelimsiz, daha minik beden kolları arasında titrerken genç adam onu tutar, sıkar..

Bir süre sonra Merlin boğuk bir sesle bir anda kasılarak vücudunu kaldırırken Arthur kemiklerin oturmasını duyar, kendisi onun yerine acıyı hissederken onu sıkıca kavrar, en sonunda Merlin gevşerken nefesini bırakır, Arthur onun siyah saçlı başını öperek geçtiğini söylerken onu tutar..

Merlin nefesleri düzene girdiğinde onun mırıltılarını duyarken hafifçe sallandığını, boynuna düşen nefesleri hissederek, eli yükselerek onun altın sarısı saçlarına girerken Arthur başını ona çevirir..

Merlin güçlenmiş, prensi kendine çekerek dudaklarını alırken hissettiği tenle, tattığı tadla başı dönerek geri uzanırken Arthur onu kapatır, soğğun aralarına girmesine izin vermezken Merlin onu kendine çeker..

Prens sırtındaki battaniyeyi iter, alçalarak onun üzerini tamamen kapatırken Merlin onu boynuna indiriyordur, sarışının dudakları ılık tene girerek kendine yer açarken Merlin ona belinden sarılarak uzanır ve battaniyeyi eline çağırır, kumaşı üstlerine örterken Arthur ona gevşer, Merlin gülümser..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Real Magic ¹⁰

Merlin başını diğer yanına çevirirken birileri yavaş olmasını söyler, delikanlı neden yavaş olması gerektiğini bilemezken tanımadığı ses devam eder

“Kötü düştün, gözlerini aç-“ Merlin emir vermenin doğasında olduğu belli olan sese gözlerini açarken karşısında dikkatle ona bakan mavi gözleri görür, hafifçe kaşlarını çatarken tanımadığı sarışın konuşur
“Ne olduğunu hatırlıyor musun?”

Merlin sessiz, başını diğer tarafa çevirir, dağılmış sepete, ezilmiş köklere bakarken cevaplar

“Kök topluyordum.. Sonra saldırdılar-“ ona döner, sarışın delikanlı, ondan çok büyük olmadığı belli, ama omuzlarındaki ağırlık *-hem metal hem de Merlin'in göremediği bir şey-* onu eğiyorken ciddiyetle cevaplar
“Adamlarım onların peşinde..”
“Adamların?”

Merlin sessiz, başını yana çevirdiğinde gerideki hengameyi görürken gerçekten de bir kalabalık var, atlar, adamlar, Merlin bakışlarını ona çevirirken konuşur

“Soylusun..”
“Biraz.. Kalkabilecek misin?”

Merlin başını sallar, soylu adam öne eğilerek ona yardım eder, Merlin ona tutunup ayağa kalkarken bir an sendeler ama eller güçlü, onu tutarken konuşur

“Köyün yakında mı?”

Merlin onaylar, yolu gösterirken sarışın geri dönerek seslenir

“Ialto, bu köylüyü evine bırakın, evine vardığından emin olun.. Şu kökleri de toparlayın, onları topluyordu-“ Merlin şaşkın, adamların eğilip toparlamasını izlerken alçak sesle önemi olmadığını söyler ama sarışın onu dinlemez, sepet bitmiş, geri dönerken Merlin alır, sarışın ona dönerken konuşur
“Kanıyorsun, köyünde sana baksınlar-“ ve onun omzundaki sargıyı gösterir, Merlin başını çevirdiğinde kırmızı bir kumaşın kolunun altından geçirilip omzuna sarıldığını fark eder, ‘ob’larken delikanlı konuşur
“O kadar kötü değil..”

Merlin ona döner, Ialto gelmiş, konuşur

“Hazırız efendim..”

¹⁰ Today is all about Showing Someone the Real Magic of Christmas. Don't worry; our minds went there, too. It could be someone melting Uther's heart just a little with Dickens style Christmas cheer, or, you know, porn.

Sarışın başını sallar, Merlin'i bırakırken Ialto onu kolundan yakalar, delikanlı iyi olduğunu söyleyerek bırakmasını sağlar, sonra yavaş bir adım atarak bu gariplikten uzaklaşırken sarışın da dönerek hizmetkarlarına gider, Merlin sorar

“Çok büyük biri mi?”

Ialto başını sallar, Merlin de onaylarken konuşur

“Bak evler orada, görünüyor.. Ben giderim, ayrılmayın-“ Ialto hayır diyecekken Merlin parmak uçlarında yükselerek ileri bakar, el sallarken konuşur

“Arkadaşım geliyor zaten, git hadi-“ Ialto pekala diyerek döner, arkadaşlarının yanına gider ve sarışına da söyler, sarışın bir an dönerek hayali arkadaşına el sallayan Merlin'e bakar, Merlin de dönerek ona bakarken sarışın dönüp atlara binmelerini söyler, bir anda hepsi atlara tırmanır ve yola koyulur, Merlin onları izlerken sarışın oraya yürüyor, konuşur

“Niye yardımını reddediyorsun? Biz olmasak ölebilirdin-“

“O yüzden daha fazla burada durmayın Lordum.. Yoluza koyulun..”

Sarışın bir an onu süzer, Merlin de diklikle ona bakmaya çalışırken o sırada eğilmesi gerektiğini fark eder, yavaşça eğilir ve sonra dikleşirken karlar ayakları altında ezilir, sarışın mırıldanır

“Garip birisin..”

Merlin gülümser, cevaplar

“Köyün delisi..”

Sarışın bunu duyunca güler, eli kılıcının kabzasında, cevaplar

“İnanabilirim.. Garip şeyler sayıklıyordun..”

Merlin hafifçe bakışlarını indirir, cevap vermezken sarışın sorar

“Adın nedir?”

“Merlin Lordum..”

“Merlin.. Köyün delisi..”

Merlin gülümseyerek ona bakar, sarışın toparlanırken konuşur

“Gitmem gerek.. Biraz daha dikkatli ol Merlin, senin gibi güzel çocuklar için buralar tehlikeli..”

Merlin gözleri hafifçe büyüterek ona bakar, ama sarışın sırttır, dönerek atına giderken Merlin arkasından sorar

“Kumaş-“

“Sende kalsın-“

“Ama gerek yok-“ sarışın atına tırmanır, ona dönerken cevaplar
“Benim de ihtiyacım yok.. İlerde işine yarayabilir..”

Merlin hafifçe gülerken ‘*nasıl yarayacakmış*’ diye sorar, sarışın bir şey demeden gülümser ve dönerek atını hızlandırırken Merlin yoktan varolmuş, yokluğa giden delikanlının arkasından bakar..

“Arthur! *Arthur!*”

Merlin karda koşuyor, yüzüstü düşmüş bedenini sarı saçlarını her yerde tanıyacak kadar onu biliyor, yanına çökerek onu çevirir, elleri soğuk yüzde gezerek bir şeyler fısıldar, ona ısı verirken Arthur bir şeyler inler, Merlin gülerken eğilir ve onun başını öper, geçtiğini söylerken prens daha ayılamamış, homurdanır..

Merlin nerede olduklarını bile bilmiyor, bir anda saldırıya uğramışlar, çevresine bakarken dönerek prensin heybesine uzanır, kanamayı durduracak bir şeyler ararken eline kırmızı bir kumaş geçer, genç adam dönüp onu Arthur’un kolunun altından geçirir, sıkıca bağlarken Arthur inler, Merlin fısıldar

“Özür dilerim.. Gececek.. İlerde bir köy olmalı, oraya gideriz-“ dönüp heybeyi alır ve sırtına vurur, sonra kendi çantasını da diğer omzuna atar, dönüp prensi ellerinden tutarak çeker, kaldırırken Arthur konuşur
“Rezil bir haldeyiz.. Kimse bizi tanımaz-“ Merlin onun omzundaki kumaşta duran armayı gösterir, gülümserken cevaplar
“Pendragon.. Her kapıyı açarsın.. Yürü..”

Arthur homurdanarak yürürken Merlin o anda durur, dönerek ona bakarken Arthur ne olduğunu sorar, genç adam konuşur

“Sendin..”
“Kimdim?”

Merlin anlamış, gülerken cevaplar

“Sendin! Ben saldırıya uğramıştım, köy dışında-“
“Merlin yaralı olan benim, sayıklamayı kes-“
“Köyün delisi! Bendim! Sendin!”

Arthur kaşlarını çatarak ona bakar, bir halt anlamamış, önüne dönerek yürümeye devam ederken Merlin de karlara basarak onu takip eder, yüzünde aptal bir gülümseme, evde en gizli çekmecesinde kalmış kumaşın aynısını prensinin omzunda izleyerek yürürken sihrin zamansızlığına gülümser..

~ ~ ~ * ~ ~ ~

Merhaba,

Okuduğunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.